

ספר

עצרתו
אמונה

אידיש

תשפ"ו

432

בריוון פון חיזוק, אמונה
און פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת
תפארת התורה ברטלב

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

מאנסי

34 Union Rd,
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

היכל הקודש

כני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.662.4888

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

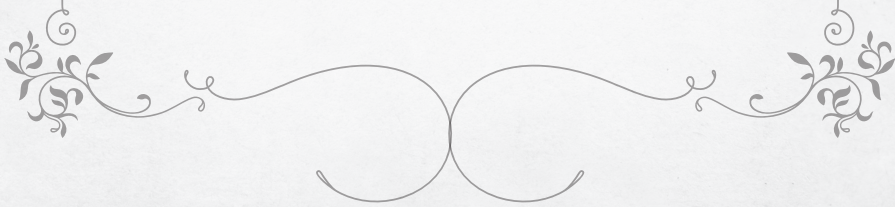
מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

איש אמונות

- ב פארוואס שרייט מיין ווייב?
- א דאנקען דעם אייבערשטן פאר די חדר און בית פינא
- ב דעך נאר פון גוטע ערליכע זאכן
- ב זוכט נישט קיין התרים, עס קען קאסטן א טייערע פרייז
- ג וואס איז מיט דן זיין לכה זכות
- ד צרות ויסורים, אן קיין קשיות און תרעומות
- ה חס ושלום צו פּרעגן פראגעס פון עי איי
- ז מיר האבן נארנישט צו טון מיט די ערב רב
- ט עס גייט שטייטליך, עס נעמט צייט
- י קעמפ פאר עלטערע מיידלעך
- יג נאגל דיך אראפ, ביז דו ענדיגסט ח"י פרקים משניות
- טו מיר ציילן דעך טאג פאר א טאג
- יז עצות פאר שמירת עינים
- יח חלש'סט צו זיין אן ערליכער איד
- כ איין תירוץ אויף אלע צוואנציג שאלות
- כא אמת אז איד בין א שלומיאל?
- כד טענה'ן ענדיגט זיך מיט מחלקת און מיט ווייטאג
- כה גיי צאמגענומען, מאך דייע פיאות געקרייזלט
- כו שבת זאלסטו פארברענגען מיט דייע קינדער
- כז נישט ארייננעמען אין מויל א זאך אן א הכשר

נאר אַמט קלעבט זיך אן אין תלמידים ותלמידות..... כח
 ביי א איר איז קיינמאל נישט שפעט..... כט
 גלייב אז דו קענסט פאררעכטן..... ל
 נישט אויפגעבן, נישטא קיין יאוש..... לא
 דער יצר הרע לאקערט אויף יונגע פארפעלקער..... לג
 נאר מיט לערנען תורה שפירט מען זיך גוט און צופרידן..... לד
 פון קוקן אויף צוריק, קומט נישט קיין גוטס..... לה
 שלאגן איז נישט חינוך..... לו
 שטארק מיט די ווילן..... לח
 זיך גרייטן צו די חתונה..... מ
 נאך א שאנס..... מב
 זיך א צדיק, דערצייל אים אויס דיין הארץ, און בעט אן עצה..... מד

איש אמונות

דאנקען דעם אייבערשטן פאר די חדר און בית פיגא
בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

מיר דארפן דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר האבן א חדר און א בית פיגא וואו מען איז מחנך די קינדער מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן, מען לייגט אריין אין די קינדער א שטארקע אמונה, א קלארע אמונה. יעצט ווערט זיבעצן יאר פון די מוסדות; אסרו חג פסח שנת תש"ע האבן מיר געעפנט אונזער ברוסלבער חדר אין אמעריקע, מיר האבן געעפנט די חדר מיט אפאר קינדער, מיט בערך פינף משפחות האבן מיר אנגעהויבן די חדר, און היינט איז דאס שוין אזוי גרויס צואנוואקסן.

די וואף גייט צוויי פרשיות, הייב אן שוין היינט מעביר סדרה זיין, ווייל אלע ברכות ליגט אין די מצוה פון מעביר סדרה זיין, און אויף פארקערט; אויב מען לאזט אויס א וואף פון מעביר סדרה זיין - זעט מען גלייך א נישט גוטע זאך וואס פאסירט.

קום אין שול מיט דרף ארץ, אנגעטון מיט הוט און רעקל; שטעל זיך פאר דו קענסט אריינגיין צו א קעניג, א מלך בשך נדם - וואלסטו זיכער זיך אנגעטון דיין רעקל, דיין הוט - בדרף כבוד, און דא רעדט מען פונעם מלך מלכי המלכים, דער הייליגער באשעפער; זאלסטו קומען אין שול מיט כבוד און דרף ארץ.

דְּעַר אֵיבְעַרְשֻׁטְעַר זָאל הֶעֱלָפֵן זָאלֶסט הָאבֵן הַצְלָחָה אִין אַלֶע עֲנִינִים.

...

רַעְדֵן נָאר פֿון גוֹטע עֶרְלִיכֶע זָאכֵן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' לְסֹדֵר טְהָרָה, כ"ו נִיסָן, שְׁנַת תשפ"ו לְפָרֵט קָטָן

מֵרַת ...

אִיךְ הָער אַז אִיר הָאט צוּרִיק אָנגֶעהוּיבֵן רַעְדֵן מִיט פֿרוּיעֵן דִי אַלְטֶע שְׁטוּתִים וְהֶבְלִים, אִיר נַעֲמֵט דִי זָאךְ פֿון אָמוּנַת חֲכָמִים און אִיר מֵאכֵט דְּעֶרְפֿון לִיצִי לִיצְנוּת, און עֵס ווערט פֿון דַעם אַ חוּרְבָן; אִיךְ וויל אִיךְ בַּעֲטָן מִיט שׁיִינְעם, לְאָזֵט אַפּ, הָעֶרֶט אויף מִיט דִי מְשׁוּגְעֵת'ן.

רַעְדֵט צו דִי פֿרוּיעֵן און צו דִי מֵיידֶלֶעךְ פֿון תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוּת, רַעְדֵט צו זײ פֿון מַכְבֵּד זײַן אַ מֵאֲמַע, רַעְדֵט צו זײ פֿון זײַךְ אַפְשָׁעֵרֵן דִי הָאר נָאךְ דִי חֲתוּנָה, פֿון הָאבֵן גוֹטע חֲבָר'טֶעס; דָאס זָאלֵט אִיר רַעְדֵן.

דְּעַר אֵיבְעַרְשֻׁטְעַר זָאל הֶעֱלָפֵן אִיר זָאלֵט הָאבֵן הַצְלָחָה אִין אַלֶע עֲנִינִים.

...

זוכט נישט גיין התרים, עס קען קאסטן א טייערע פרייו

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' לְסֹדֵר טְהָרָה, כ"ו נִיסָן, שְׁנַת תשפ"ו לְפָרֵט קָטָן

מֵרַת ... תְּחִי'

אִיךְ הָאב עֶרְהֵאלְטֵן אֵייעֶר בְּרִיוּ.

הָאט נִישֵׁט מוֹרָא צו גַעבֵן שְׂאָטֶס פֿאַר אֵייעֶר קִינֵד, דְּעַר רַבִּי הָאט גַעזָאגֵט מֵעַן מוֹז גַעבֵן שְׂאָטֶס (עײַן בְּסֵפֶר אֲבִינִיָּה בְּרֹזֶל, סִימָן לד), דְּעַר רַבִּי הָאט גַעזָאגֵט (שם), ווער עֵס גַעבֵט נִישֵׁט שְׂאָטֶס פֿאַר דִי קִינֵדֶער - אִיז אַ רֹצֵחַ; לְאָזֵט אַפּ דִי חֲכָמוֹת הַמְּדָמוֹת, לְאָזֵט אַפּ דִי נֶאֱרִישֵׁע שְׁיטוֹת וְוֹאס הָאקֵן פֿעֵךְ און שְׁוועבֵל אויף וואַקסִינֵען, עֵס אִיז אַלֶעס שְׁטוּתִים וְהֶבְלִים; הָעֶרֶט זײַךְ צו נָאר צום קוּל פֿון צִדִיק - דְּעַר הֵיילִיגֶער רַבִּי.

בנוגע די קשר מיט אייער טאטע; איר דארפט פאררעכטן, זעט צו רופן יעדע וואך אייער טאטע אים זאגן גוט שבת, און זיכער אז איר זעט אייער טאטע פנים בפנים - איז נישט ריכטיג אנוועק צו שפאצירן אן רעדן, דאס איז נישט קיין דרוך ארץ, מען דארף גריסן א טאטע.

בנוגע וכו'; נעמט נישט אריין אין שטוב קיין שום כלי וואס מען קען זען אויף דעם ווידיאו, האלטס אייער שטוב ריין, זוכט נישט קיין התרים, דאס קען קאסטן א טייערע פרייז, אסאך שטיבער זענען חרוב געגאנגען צוליב אריינגעמען די כלים.

בנוגע וכו'; די צווייטע תורה פון די צווייטע חלק ליקוטי מוהר"ן, דאס איז מסוגל להולדה. מוהרא"ש זאגט, ביי אים, ווען ער איז אריין אין שפיטאל מיט די רעבעצין האט ער אנגעהויבן זאגן די תורה, און די תפלה (ליקוטי תפלות חלק ב, סימן ב), און ביים ענדע פון די תפלה איז דער דאקטער שוין געקומען זאגן מזל טוב! מזל טוב!

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס איז מיט דן זיין לכה זכות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, כ"ו ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן

משפחת ... שיחיו

איך האב ערהאלטן ענקער בריוו מיט אלע טענות.

בתוך הדברים שרייבן ענק אז ענק טראכטן אז אוינזער מוסדות איז נישט היכל הקודש וכו' וכו'.

איך מיינ אז ענק דארפן אויך פאררעכטן וכו'; וואס איז מיט דן זיין לכה זכות? וואס ווייסן ענק וואס גייט אריבער אויף אונז, ווי שווער מיר ארבעטן אז זאכן זאלן פאלן אין פלאץ? ספעציעל דער מנהל יצחק גרו יאיר וואס ארבעט מיט זיין גאנצע הארץ, זיין גאנצע כח; וואס איז מיט דן זיין לכה זכות? אז עס גייט אריבער א טאג וואס מען הייבט נישט אויף די טעלעפאן

און מען רופט נישט צוריק, אפֿשר איז דא וויכטיגעֿרע זאכן? אפֿשר איז דא א סיבה וכו' ? היכל הקודש איז נאר גוט ווען מען טוט אלעס ווי אזוי דער מענטש וויל ? !

עס דערמאנט מיר די מעשה וואס מוהרא"ש האט דערציילט, אין אומאן איז געווען א ברסלב'ער חסיד וואס מען האט אים גערודפֿט, אמאל האט ער אויסגעקלאפט אויפֿן בימה: "מורי ורבותי, דער רבי לערנט אונז מיר זאלן דן זיין לפֿך זכות יעדן איינעם, איז וואס איז פֿשט אז מען קוקט אויף יעדן איינעם גוט, אויסער ווען עס קומט צווישן אונז קען מען זיך נישט ליידן איינער דעם צווייטן, מען דארף יעדן דן זיין לפֿך זכות - אויסער א ברסלב'ער חסיד ? !"

די פֿראגע פֿרעג איך אייך, ענק שרייבן מיט אזויפיל ווייטאג, כאילו מען וויל ענק דא מאכן שלעכט, מען האט חשבונות מיט ענק; וואס איז מיט דן זיין לפֿך זכות? אדער אפֿשר גאר קען איך ענק אויפֿנעמען פֿאר מנהל און מנהלת? אפֿשר ווילן ענק אנוועק געבן איין נאכט פֿון ענקער שלאף פֿאר אונזער מוסד ?

ענק שרייבן אז ענק גייען היינט קיין יבנאל צו מוהרא"ש'ס ציון, בעט איך ענק, זייט מיד מזכיר, בעטס פֿאר מיר יואל בן ריצא רעכיל. דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

צרות ויסורים, אן קיין קשיות און תרעומות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' לסדר טהרה, כ"ז ניסן, שנת תשפ"ו לפֿרט קטן
לכבוד ... גרו זאיר

מען קען זיך נישט פֿארשטעלן דאס גרויסקייט פֿון א מענטש וואס עס גייט אריבער אויף אים וואס עס גייט אריבער און ער שטארקט זיך און ער האט נישט קיין טענות און תרעומות אויפֿן אייבערשטן. מוהרא"ש זאגט בשם דעם הייליגן חזון איש זכותו יגן עלינו, אז מען זאל זיך אויפֿשטעלן

ווען אַ איד וואס האט אַ נישט געזונט קינד אין שטוב - קומט אַרײַן, ווייל אז ער גייט אַריבער אַזאַ מעשה, דאס איז מזכּה ומטהר, קומט אים מען זאל זיך אויפשטעלן פאר אים, און אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר מוהרנ"ת (חיי מוהר"ן, סימן תקנה): "דער אייבערשטער האט ליב אַ געפּרעגלטן איד", דאס מיינט מען אַ איד וואס עס גייט אַריבער אויף אים צרות ויסורים און ער דערהאלט זיך, ער האט נישט קיין קשיות און קיין תרעומות אויפן אייבערשטן; דאס איז די גרעסטע מעלה וואס קען נאר זיין.

ליבער ברוךער, אנטלויף צו די הייליגע תורה. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אליהו רבא, פּרָק ו'): "אם ראית שהיסורין ממשמשין וּבאות עליך, רויף לחדרי דברי תורה ומיד היסורין בורחין ממך", אויב דו זעסט אז עס קומען אויף דיר צרות און יסורים, אנטלויף צו די הייליגע תורה, וועסטו ווערן געראטעוועט; נעם אַ חומש, אַ משניות, אַ גמרא, זאג די ווערטער פון די תורה. דער רבי האט אונז געגעבן אַ שיינע זיסע וועג ווי אזוי יעדער איינער קען זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה, אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען זאגן די ווערטער פון די תורה, (קוק נאך אין ספר שיחות הר"ן, סימן עו).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

חס ושלום צו פּרעגן פּראגעס פון עי איי

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

יעדע שאלה וואס דו האסט - פּרעג דעם דיין; חברים זענען נישט אויף וועם מען קוקט ווי אזוי זיך צו פירן. אז מען איז נישט זיכער ווי אזוי זיך צו פירן - קוקט מען נישט אויפן חבּר וכו', און זיכער נישט אין עי איי; אַ פּחד און אַ שרעק אז טייערע ערליכע אינגעלייט פּאניצן זיך מיט דעם. חס ושלום

צו פֿרעגן פֿראגעס פון עי איי, מען קען חס ושלום פארלירן די אמונה, מען קען פארפאלן ווערן רחמנא לצלן.

רעד צו דייע קינדער זיי זאלן זיך היטן פון דעם, זאג פאר דייע קינדער זיי זאלן נישט נעמען קיין שום נאמבער פון א חבר, פון א צווייטן; ווייל מען קען פארלירן די אמונה, מען קען אריינפאלן אין מינות וכפירה השם ישמרנו, א איד פֿרעגט אלעס א רב, א דיין, אן ערליכער איד.

אויף זאלסטו רעדן צו דייע קינדער פון קדושה וטהרה, רעד צו זיי פון קדושת הברית, אז מען טאר נישט אנרירן דעם אות ברית קודש. אויף זאלסטו רעדן צו זיי פון זיך אכטונג געבן פון אנדערע, אויב איינער וויל אנרירן אדער ער הייסט אים אנרירן - זאל ער אוועק גיין און אוועק לויפן, און אז ער קען נישט אנטלויפן זאל ער שרייען: "ראטעוועט!" און מען זאל דערציילן פאר די עלטערן און פאר דער מלמד אדער טיטשער.

איך ווייס אז עס איז נישט באקוועם צו רעדן פון דעם, עס איז גרינגער נישט צו רעדן, אבער מען מוז רעדן, מען מוז אנגרייטן די קינדער זיי זאלן זיין אפגעהיטן פון שלעכטס, די דור איז פול מיט מפקרים און מען מוז היטן די קינדער זיי זאלן וואקסן ערליך און הייליג.

מען דארף אכטונג געבן וואס מען רעדט, נישט רעדן איבריגע רייד, מען דארף רעדן פשוט'ע וועטער, אז "דער אייבערשטער לאזט נישט אנרירן", "מען דארף זיין הייליג", "מען דארף זיין אפגעהיטן", און ווען די קינדער זענען שוין עלטער, זיי האבן שוין דעת - קען מען צולייגן אז אלע צרות ויסורים ליידיט מען אויב מען היט זיך נישט אפ.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מיר האבן גארנישט צו טון מיט די ערב רב

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן
 ישראל שמעון שטיינבערג נרו יאיר, מגיד שיעור ישיבת היכל הקודש
 וויליאמסבורג

א גרויסן יישר כח פארן נעמען די בחורים צו די האלאקאסט מוזעאום
 אין וואשינגטאן; די בחורים זענען צוריק געקומען צעשוידערט, זיי קענען
 נישט קומען צו זיך וואס די פעלקער האבן געטון מיט כלל ישראל, ספעציעל
 די עמלקים, די נאציס ימח שמים וזכרם; זיי האבן גענומען אן אומשולדיג
 פאלק, מענער, פרויען, קינדער, און פארברענט, גע'שחט'ן, גע'הרג'עט מיט
 אלע מיתות אכזריות. מוהרא"ש האט געהאלטן אז מען זאל נעמען די
 קינדער צו די צווייטע וועלט מלחמה מוזעאום, מען זאל ווייזן פאר די
 קינדער וואס אידישע קינדער זענען אריבער, און ווי אלע פעלקער זענען
 געשטאנען און געשוויגן, אלע האבן געוואוסט וואס גייט פאר, אפילו
 אמעריקע, אלע האבן געוואוסט אז מען נעמט זעקס מיליאן אידן און מען
 פארגאזט און מען פארברענט זיי.

ביסט געפארן אייער נעכטן, מאנטאג; מענטשן פרעגן מיר אויב מיר
 האלטן די 'יום השואה', ווייל מען איז געפארן אין דעם טאג וכו'; איך וויל
 דו זאלסט וויסן קלאר אז מיר האבן גארנישט צו טון מיט די ערב רב, און
 אויף נישט מיט די פרומע וואס שטיצן די ערב רב. אונזער יום השואה - זאגט
 מוהרא"ש - איז ט' באב, דעמאלט קלאגן מיר אויף אלע צרות און אלע
 גזירות, סיי אויפן חורבן בית המקדש, און אויף אויף די הריגות פון אלע
 דורות, ווי מען האט גענומען טייערע קהלות און פארברענט, און אויף
 קלאגן מיר אויף די חרבן אין ארץ ישראל, וואו עס זענען געקומען די ערב
 רב און אויפגעשטעלט א מדינה קעגן די תורה.

קומענדיגע וואך איז זייער טאג וואס זיי פאררופן 'יום העצמאות', וויל
 איך דו זאלסט רעדן מיט די בחורים אין ישיבה, זיי לערנען אז דאס האט
 גארנישט מיט אידן, דאס איז נישט מיט די תורה, דאס איז וואס האלט אונז
 אין גלות, און דאס איז גורם אלע צרות. אויף זאלסטו איבערגעבן פאר די

מנהלים מרדכי אינדיג און יצחק פאפנהיים, אז זיי זאלן רעדן מיט די מלמדים, און אויף פאר די בית פיגא שולעס און די ישיבות, אז מען זאל דאס לערנען מיט די קינדער, זיי זאלן וויסן אז דאס איז קעגן די תורה, דאס איז נישט די גאולה.

בפרט יעצט ווען עס טוט זיך מלחמות, מען הערט די נייעס, זאל מען געדענקען אז די מיליטער איז קעגן די תורה, מען דארף שטענדיג מתפלל זיין אז אידישע קינדער זאלן זיין אפגעהיטן, און וויסן אז די מיליטער איז נישט אונזערע, מען זאל זיך נישט פרייען מיט זייערע נצחונות, ווייל אלע זייערע נצחונות זענען נאר צרות פאר כלל ישראל השם ישמרנו.

אויף זאלסטו לערנען מיט די בחורים גוטע מידות, ווייל וויסן זאלסטו, די וועלט איז נישט הפקר, די וועלט פירט זיך מיט א פינקטליכער חשבון, און אז מען טוט ווי א צווייטן, מען טשעפעט, מען פארשעמט, אדער מען מאכט יענעם שאדן - וועט מען פריער אדער שפעטער אליינס אריבערגיין דאס וואס מען האט יענעם געמאכט. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, ה), דער הייליגער תנא הלל האט אמאל געזען ווי א טויטע קערפער שווימט אין וואסער, האט ער געזאגט: "דאס איז דיר געקומען ווייל דו האסט דאס געטון פאר א צווייטן, יעצט באקומסטו דאס צוריק און ביים סוף וועט אויף דער וואס האט דאס געטון מיט דיר - דאס אריבער גיין"; און זיכער ווען מען טוט גוטס מיט א צווייטן, און מען געבט נאך, מען איז מוחל א צווייטן - מאכט דער אייבערשטער מיט דעם מענטש גוטס, אפילו ער איז נישט ווערד, און דער אייבערשטער איז אים מוחל אויף זיינע עבירות.

דעריבער בעט איד דיר זייער יעצט ווען מיר ציילן די טעג פון ספירה, זאלסטו רעדן צו די תלמידים זיי זאלן זייער אכטונג געבן נישט ווי צו טון א צווייטן, און אויב דו האסט זיך יא פארלוירן, האסט איינעם פארשעמט, האסט איינעם ווי געטון - זאלסטו וואס פריער יענעם איבערבעטן, ווארט נישט עס זאל אויף דיר איבערגיין שלעכטס; און זיכער אויב דו האסט צוטון מיט א מחלקת, דו האסט אנגעדרייט א מחלקת אין זיין משפחה אדער אין

בית המדרש - זאלסטו דאס אפּשטעלן און יעדן איבערבעטן, ווייל: "וואס מען טוט פאר א צווייטן טוט מען פאר זיך אליינס", פריער אדער שפעטער וועט צוריק קומען ביטערע קלעפ פאר די וואס מאכן מחלקת, ווער רעדט נאך אויב מען איז זיך מתחצף פאר א תלמיד חכם, מען פארשעמט א רב, א דיין, אדער אז מען רעדט און מען פארשעמט די צדיקים וואס פארשפרייטן אמונה ביי אידישע קינדער, לא יאבה השם סלח לו, אויב טוט מען נישט תשובה ענדיגט זיך עס גאר ביטער.

איך בעט דיר זייער און איך בעט אלע מגידי שיעורים, מלמדים, טיטשערס, מנהלים, מנהלות וכו': מען זאל אסאך רעדן צו די קינדער פון גוטע מידות און פון זיך אכטונג געבן נישט וויי צו טון א איד. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

עס גייט שטייטליך, עס נעמט צייט

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן
מיין טייערער ... נרו יאיר, קרית ברסלב

איך האב דיך זייער ליב, איך בענק זיך נאך דיר, איך האף אז דו שטארקסט זיך בעבודת השם, און אפילו דער יצר הרע קומט צו דיר און זאגט דיר אז דו ביסט סיי ווי גארנישט ווערד - זאלסטו אים פארטרייבן מיט געוואלד, זאלסט אים נישט אויסהערן, זאלסט געדענקען אז דער אייבערשטער האט דיך יא ליב.

מיר ציילן די טעג פון ספירה טאג נאך טאג, וואך נאך וואך - ביז מיר קומען אן צו קבלת התורה; דאס לערנט אונז אז צו ווערן אן ערליכער איד, א צדיק - גייט נישט אין איין מינוט, עס גייט שטייטליך, עס נעמט צייט, און אזוי ווי מען ציילט די טעג פון ספירה נאך א טאג און נאך א טאג ביז עס ווערט א וואך, און מען ציילט נאך א וואך און נאך א וואך, מען בויט אויף די מוחין, און אזוי איז מען זוכה צוצוקומען צו די הויכע מדרגה פון שער

נ', דאס זעלבפע איז אין עבודת השם, מען דארף האבן אסאך סבלנות ביז מען קומט אריין אין די קדושה.

דער הייליגער רבי נתן זאגט (עלים לתרופה, מכתב לב), עס שטייט אין פסוק (בראשית יח, א): "והוא ישב פתח האהל כחם היום", אברהם אבינו איז געזיצן ביים טיר ווען די זון האט געברענגט, "יושב" איז א לשון פון ווארטן און זיך אויפהאלטן א לאנגע צייט; די תורה זאגט אונז אז מען קען נישט זוכה זיין צו אריינגיין אין די קדושה נאר אז מען האט אסאך סבלנות, מען לויפט נישט אנוועק, מען ווארט ביים טיר פון די קדושה, און אפילו עס גייט אריבער די גאנצע צייט וואס עס גייט אריבער, עס ברענגט די תאוות, מען שפירט ווי מען ווערט פארברענט - מיט דעם אלעם לאזט מען נישט אפ, מען געבט נישט אויף, מען ווארט און מען ווארט א לאנגע צייט, נאר אזוי איז מען זוכה צו 'יירא אליו ה'".

אזוי און נאר אזוי איז מען זוכה צוצוקומען צו שער נ', צום יום טוב שבועות; דורך שרייען יעדן טאג: "ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה, הייליגער באשעפער רייניג מיך, איך וויל זיין ערליך, איך וויל זיין הייליג"; און מען איז נאכנישט זוכה צו אריינקומען אין די קדושה אין דעם טאג, מען גייט מארגן נאכאמאל שרייען: "ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו, הייליגער באשעפער איך וויל אזוי שטארק זיין ערליך, ווען וויל איך שוין אריינקומען אין די קדושה?" און איבער מארגן נאכאמאל; אזוי בויט מען אויף די מוחין, ביז מען איז זוכה צו "והקרבתם מנחה חדשה לה'". דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

קעמפ פאר עלטערע מיידלעך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן

מרת ... תחי', מנהלת בית פיגא קרית ברסלב

בנוגע מאכן קעמפ פאר די עלטערע קינדער; איך האב נישט חשק צו

מאכן קעמפ, איך זע נישט די תועלת דערפון; מילא די קינדער פון שטאט - זיי דארף מען אנוועק נעמען פון שטאט, די שטאט איז אזוי געפערליך, אבער די מיידלעך וואס וואוינען אין שטעטל - וואס פעלט אויס זיי אנוועק צו נעמען פון שטוב? פארוואס זאלן זיי נישט לעבן ריכטיג, אמת'דיג? אזוי ווי עס שטייט (איכה ג, כז): "טוב לגבר פי ישא על בנעוריו", קינדער וואס העלפן די עלטערן אין שטוב - דאס איז גוט פאר זיי, דאס העלפט זיי שפעטער צו קענען נעמען די עול פון פירן א משפחה; די קינדער וואס מען לייגט נישט קיין עול אויף זיי אין די יונגע יארן - דאס איז נישט גוט, דאס קלאפט אויס שפעטער, מען וויל אנטלויפן פון די עול פון זיין א מאמע און אויפברענגען קינדער.

דורך טאג קען מען מאכן א פראגראם; מען דאווענט, מען לערנט אביסל, מען שווימט, מען טאנצט, און די עלטערע קינדער וואס קענען שוין העלפן - זיי זאלן טאנצן מיט די יונגע קינדער, און פארנאכטס ווען די עלטערן דארפן הילף - זאלן אלע קינדער אהיים גיין העלפן, דאס דארף מען לערנען מיט די קינדער און זיי זאגן אז העלפן די מאמע און נעמען אויף זיך אן עול - איז נאר א טובה פאר זיך אליינס.

איך האב אבער א פראבלעם, עס זענען דא מיידלעך וואס ווילן יא גיין אין קעמפ, און זיי זאגן אז 'אויב איז נישטא אין ברסלב קעמפ - ווילן מיר גיין אין אנדערע קעמפס'; ביי דעם דארף איך אייער הילף, איר זאלט דאס דורכשמועסן מיט די מיידלעך, זיי פארשטיין געבן אז מען פארדינט גארנישט פון קעמפ, און אז מען בלייבט מיט אחריות, מען בלייבט אין שטוב העלפן די מאמע, און זיכער אז מען העלפט די מוסדות מיט וואס מען קען - דאס איז גוט פאר די עתיד פון די לעבן.

עס איז גוט מען זאל לערנען מיט די קינדער - יעצט אין די זומער וואכן - "פרקי אבות"; די טיטשערס זאלן אריינלייגן אין די קינדער מידות טובות, מען זאל רעדן צו די קינדער פון בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, און אז מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין ארויסצוגיין פון אלע שלעכטע מידות און שלעכטע תאוות, ווייל דער עיקר איז - האבן גוטע

מידות; מען קען זייער מצליח זיין, סיי בגשמיות און סיי ברוחניות - מיט גוטע מידות, און אויב מען האט שלעכטע מידות - איז אזוי געפערליך, די גאנצע לעבן איז אזוי ביטער, מען איז פארשווארצט פון אנהייב ביזן סוף.

אז מען טראכט אריין זעט מען אז זוכה זיין צו האבן גוטע מידות איז די שווערסטע זאך; מען קען לערנען, מען קען זיין א גרויסער למדן, און אפילו א מקובל - און מען האט נישט קיין מידות, מען שטעכט מענטשן, מען טוט ווי מענטשן, מען ווערט בפעס, און אז איינער רירט אן די פבוד קומט מען אן ביו רציחה ממש השם ישמרנו; איז וואס איז שוין ווערד דער מענטש מיט די למדנות וכו'? אז מען האט נישט קיין מידות האט מען גארנישט.

דעריבער יעצט ווען מיר ציילן די טעג פון ספירה, מיר גרייטן זיך צו קבלת התורה - איז דער מנהג צו לערנען פרקי אבות וואס רעדט פון תיקון המידות, ווי אזוי צו פאררעכטן די מידות, ווייל דאס איז דער יסוד פונעם מענטש, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי נדרים ט, ד; שבת לא): "זוה כלל גדול בתורה", אכטונג געבן אויף אנדערע, נישט ווי צו טון אנדערע, און אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין פטור צו ווערן פון די שלעכטע מידות, בעיקר די געפערליכע שלעכטע מדה פון פעס, וואס דאס מאכט חרוב דעם מענטש, א פעסן פארלירט אלעס; און נאר מיט תפלה, דורך אסאך וויינען צום אייבערשטן - איז מען זוכה צוצוקומען צו אריכות אפים.

דאס דארף מען אויסלערנען קינדער פון קליינזייט אן, מען זאל נאכגעבן א צווייטן, מען זאל רחמנות האבן אויף א צווייטן, סיי די עלטערן און סיי די מחנכים דארפן זיך פארלייגן דאס אויסצולערנען, ווייל דאס איז פון די שווערסטע עבודות; צו קענען ארויסגיין פון די שלעכטע מידות און ווערן א גוטער מענטש, און דאס איז גרינגער אין די יונגע יארן. אזוי זאגט דער הייליגער רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו (צעטל קטן, סימן טז), אז אין די יונגע יארן איז די בעסטע צייט זיך צו אויסאיינלען און אויסרייניגן די מידות.

איך בעט אסאך דעם אייבערשטן פאר אייך איר זאלט מצליח זיין מיט

בית פיגא, און מיר זאלן האבן די בעסטע טיטשערס וואס איז שייף פאר אונזערע קינדער און פאר אלע תלמידות, קיין איין תלמידה זאל נישט אנוועק פאלן חס ושלום, אלע זאלן אויפשטעלן ערליכע אידישע שטיבער געבויט אויף די תורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

נאגל דײַך אַראַפּ, ביז דו ענדיגסט ח״י פּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... נרו יאיר, תלמיד ישיבת היכל הקודש ירושלים

איך האב זייער הנאה געהאט צו רעדן מיט דיר געכטן; איך וויל דיר זייער בעטן דו זאלסט זיך שטארקן אין לערנען ח"י פרקים משניות, מאך זיך א קביעות, נאגל דייך אראפ, זיך אויף א פלאץ און זיך אויפשטעלן - ביז דו ענדיגסט ח"י פרקים משניות. מוהרא"ש דערציילט, ווען ער איז געווען א בחור און ער האט געפונען דעם הייליגן רבינו'ס ספרים, עס איז אים אנטיפלעקט געווארן דער סדר דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), האט ער געמאכט אן אפמאך אז ער נעמט נישט ארויס זיינע פיס פון די טיילס (קאכלען), ביז ער ענדיגט נישט אכצן פרקים משניות; אזוי זאלסטו טון.

מיר גרייטן זיך צו קבלת התורה, מיר ציילן די טעג פון ספירה צו קומען צום בארג סיני; ווי אזוי איז מען זוכה צו קבלת התורה? דורך לערנען די הייליגע תורה, דורך לערנען יעדן טאג חומש מיט די תרגום פון די וואכעדיגע פרשה אינגעטיילט לויט די טעג פון די וואך; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער, אזוי ווי עס ווערט געפסקנט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מען שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין; און א שאד אז מען איז מזלזל אין די מצוה, מען קען זוכה זיין צו אזויפיל גוטס דורך מעביר סדרה זיין יעדע וואך, מען קען זוכה זיין צו זייער שטארקע הצלחה, און אויף צו

קדושה וטהרה - דורך לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיט די תרגום פון די פרשת השבוע.

על פן ליבער ברודער, יעצט ווען מיר ציילן די טעג פון ספירה זאלסטו זיך מאכן א קביעות יעדן טאג צו לערנען חומש מיט תרגום, אויף זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין משניות, לערן יעדן טאג משניות; מה טוב ומה נעים אז דו קענסט לערנען יעדן טאג אכצן פרקים משניות, דאס וועט דיך מטהר זיין און מזכך זיין, ווייל נאר לערנען תורה רייניגט דעם מענטש און ברענגט אים צו קענען לעבן מיטן אייבערשטן מיט א שטארקע אמונה.

אויף זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין לערנען גמרא. לערן ש"ס פסדרן, אין אנהייב לערן עס בגירסא, זאג די ווערטער. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים פסדר, וממילא יבין", ווען מען לערנט דארף מען נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו מען פארשטייט נישט, שפעטער וועט מען פארשטיין, "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל, רק יכניס מחו בהלמוד, ויאמר פסדר בזריזות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט דאס לערנען, ווייל דאס אליין אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט שווערער דאס לערנען, נאר מען זאל בלויז זאגן די ווערטער פסדרן און מען וועט פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין תכף", און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, "יבין אחר כך", וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל, "ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו", און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל, "מה בכך?" - איז וואס? איז אויף גארנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל", ווייל דאס לערנען אליינס איז גרעסער פון אלעם, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת סג; עבודה זרה יט): "לגמור והדר לסבור, ואף על גב דלא ידע מה קאמר", אז א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות ויזכה ללמד

הרבה, על ידי זה יזכה לעבור כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם, ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין, וכו', וייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל לערנט מען דאך זייער אסאך, דורכדעם איז מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה צו פארשטיין וואס מען לערנט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מיר ציילן יעדן טאג פאר א טאג

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן
... גרו יאיר, קרית ברסלב

איך בענק זיך נאך דיר, איך האף אז דו שטארקסט זיך בעבודת השם, און אפילו דו ביסט אין די פייער דעפארטמענט - זאלסטו נישט ווערן באפריינדעט מיט די גוים; נאר זאלסט דאס טון לשם שמים, צו קענען ראטעווען מענטשן ווען עס ברענט א פייער, און קענען איינשפארן שאדנס פאר מענטשן, אבער חס ושלום צו ווערן באפריינדעט מיט די גוים.

מאך זיך א חברותא; לערן גמרא, לערן הלכה; און אז דו ביסט אויפגעשטאנען שפעט - זאלסטו נישט אויפגעבן אויפן טאג, זאלסט נישט אנוועק שניידן די טעג פון דיין לעבן; טעג זענען נישט אזוי ווי פירות וואס מען קען זאגן אז די פרי איז גוט און די פרי איז נישט גוט, די פרי איז ריף און די נישט; מיר ציילן די טעג פון ספירה צו קומען צו קבלת התורה, צום הייליגן יום טוב שבועות, מיר ציילן יעדן טאג פאר א טאג; נישט א טאג וואס מען זאל זאגן אז די טאג איז נישט קיין גוטע טאג וואס מען קען רעכענען פאר די חמשים יום, די טאג איז א דורכפאל, נאר יעדן טאג ווערן געציילט פאר א טאג; דאס לערנט אונז אז מיר זאלן יעדן טאג דינען דעם אייבערשטן, יעדן טאג לערנען און דאווענען, יעדן טאג טון חסד.

טייערער ליבער ברודער, יעדן טאג איז א טאג פאר עבודת השם, און

אז מען קען נישט טון איין עבודה - מיינט נישט אז די טאג איז דערנאך, מען דארף יעדן טאג זוכן וואס מען קען ארויסכאפן גוטס, און אז מען איז אויפגעשטאנען שפעט - נאכן האבן א חשבון פון אויפשטיין פארטאגס און דינען דעם אייבערשטן - דארף מען וויסן אז די טאג איז נאכאלץ א טאג, מען ציילט די טאג פאר ספירה, און מען קען אנהייבן זיין אן ערליכער איד פון יעצט. אז דו ביסט פארשלאפן, ביסט אויפגעשטאנען שפעט - זאלסטו לויפן אין מקוה און אנטון טלית ותפילין און גיין דאווענען, און אז דו האסט שוין נישט קיין מנין - זאלסטו נאכאלץ גיין אין שול דאווענען; דאווען נישט אין שטוב און נישט אין אפיס, דאווען דוקא אין שול, און ווען דו ענדיגסט דאווענען זאלסטו זיך אונטערטאנען א טענצל אז ברוך השם דו האסט זוכה געווען אנצוטון די הייליגע טלית ותפילין, דו האסט זוכה געווען צו קומען אין שול דאווענען; דאס איז דאך די גרעסטע שמחה, דאס וועט בלייבן פון אונד.

אויף אין שטוב, אז נאכן גייען נישט ווי געפלאנט, עס זעט אויס ווי דער היינטיגער טאג איז נישט קיין טאג - זאלסטו געדענקען אז מען ציילט די טאג אויף פאר ספירה, איז דאס יא א טאג. די סטרא אחרא וויל פארנארן דעם מענטש אז די טאג איז נישט קיין טאג, די טאג איז פארנואלקנט, די טאג איז רעגנדיג, די טאג האסטו זיך אויפגערעגט, און די טאג האסטו פוגם געווען וכו' רחמנא לצלך; דאס איז די וועג פון די סטרא אחרא, אבער ביים אייבערשטן איז יעדן טאג א טאג, זאלסטו זוכן וואס דו קענסט טון עפעס גוטס אפילו עס זעט אויס נישט מסודר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

עצות פאר שמירת עינים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרו יאיר, תלמיד ישיבת היכל הקודש ירושלים

איך האב ערהאלטן דיין בריוו וואו דו בעטסט עצות פאר שמירת עינים. יעצט זענען מיר אריין אינעם זומער, די גאסן זענען אזוי געפערליך, און אפילו דער ערליכער איד, דער אפגעהיטענער בחור וואס האט נישט קיין טעלעפאן און פלים, ער איז אפגעהיטן אין שטוב - קען יעצט ממש פארברענט ווערן אין גאס; די גוים, און אין ארץ הקודש די אידן וואס די ערב רב האבן זיי אויסגעשמדט און אוועק גענומען פון די תורה - גייען מיט א שרעקליכע פריצות, מען קען יעדע רגע פארברענט ווערן, השם ישמרנו.

על כן ליבער ..., יעצט ווען מיר פירן זיך אין די טעג פון ספירה מיט הלכות פון אכלות, מען טרויערט אויף די פיר און צוואנציג טויזנט תלמידי רבי עקיבא וואס זענען געשטארבן אין די טעג, דער הייליגער אריז"ל זאגט (ספר הגלגולים, פרק ט), ווער זענען געווען די פיר און צוואנציג טויזנט תלמידים פון רבי עקיבא וואס זענען אוועק? די זענען געווען גלגולים פון די פיר און צוואנציג טויזנט מענטשן וואס זענען געשטארבן ביי בעל פֿעור, ווען זמרי בן סלוא איז געקומען צו משה רבינו מיט עצות און חוצפה וכו', זיי זענען מגולגל געווארן אין די תלמידים פון רבי עקיבא צו מתקן זיין די פגם; על כן אין די טעג פון ספירה קען מען פאררעכטן די עבירה פון פגם הברית, ווייל קר"י באטרעפט אזוי ווי עמ"ר (פרי עץ חיים שער ספירת העמר פרק ז, בהג"ה).

די ערשטע זאך פאר תיקון הברית איז שמירת עינים, נישט גיין אין גאסן וואו עס זענען דא פריצות, גיין אפילו א לענגערע וועג וואס איז מער ריין ווי גיין א טריט אריין אין א גאס וואס איז דא דארט פריצות, ווייל אז מען היט די אויגן איז מען זוכה צו ריינע מוחין, מען איז זוכה צו שמחה, דאס לעבן איז זיס, די לעבן איז גוט, מען איז נאנט צום אייבערשטן, מען האט א זיסקייט ביים דאווענען און ביים לערנען, ווייל אלעס איז אנגעהאנגען אין שמירת הברית, און אויב חס ושלום מען איז פוגם בברית, מען היט נישט די

אויגן, מען קוקט עבירות - ווערט אזוי ביטער און שלעכט, מען פארלירט די טעם פון לעבן.

נעם די עצה פון הייליגן רבי'ן, זיי זיך מתבודד, זוף א שטילע פלאץ און דארט זאלסטו זיך אויסשמועסן דיין הארץ מיטן אייבערשטן, בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט קענען היטן דינע אויגן, וויין צום אייבערשטן און בעט אים די ווערטער: "הייליגער באשעפער עס איז מיר אזוי שווער צו האבן ריינע אויגן, איך קען נישט גיין אין גאס, איך שפיר זיך ווי אין א מלחמה, יעדעס מאל וויל איך קוקן, און ווען איך דערמאן זיך פון דיר און איך געדענק אז עס איז נישט גוט צו קוקן איז אבער די קומענדיגע מאל א פרישע מלחמה, עס רייסט מיר צו קוקן, הייליגער באשעפער העלף מיך, ראטעווע מיך, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל האבן הייליגע אויגן"; אזוי זאלסטו זיך אויסוויינען צום אייבערשטן טאג נאך טאג, לייג אריין דינע אייגענע תפלות ובקשות, שריי צו אים, וויין צו אים, בעט אים ער זאל רחמנות האבן אויף דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

חלש'סט צו זיין אן ערליכער איד

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרו יאיר, קרית ברסלב

איך האב ערהאלטן דיין מעסעדזש וואו דו שרייבסט ווי דו חלש'סט צו זיין אן ערליכער איד, און ווי דו בענקסט זיך צו די צייטן וואס דו ביסט געווען אין ישיבה, ווי דו פלעגסט לערנען פלייסיג, און יעצט קומסטו אן קוים קוים צו לערנען אביסל גמרא מיט משניות.

ליבער ברודער, פארלייג זיך צו לערנען יעדן טאג די צוויי לימודים: 'אכצן פרקים משניות', מיט די 'יום תהלים', זיי נישט מותר אויף דעם, הייב אן דיין טאג מיט דעם; בפרט יעצט אין די צייט וואס מיר ציילן די טעג פון

ספירה איז גוט צו זאגן אסאך תהלים, מוהרנ"ת פלעגט זאגן יעדן טאג פון יאר דעם יום תהלים, און אין די ספירה טעג האט ער געזאגט יעדן טאג צוויי מאל דעם יום תהלים. ווייל דער הייליגער רבי זאגט (לקיטוי מוהר"ן חלק ב', סימן ג), ווער עס וויל זוכה זיין צו תשובה - זאל זאגן תהלים, ווייל עס זענען פארהאן ניין און פערציג טויערן וואס דער מענטש קען אליין אריינגיין אין זיי, אבער די שער נ' - דאס קען מען נאר זוכה זיין דורך זאגן תהלים, און די מ"ט שערין זענען די ניין און פערציג טעג צווישן פסח און שבועות, די טעג וואס מען ציילט ספירה, דערפאר איז די טעג זייער מסוגל צו זאגן תהלים.

דורך זאגן תהלים באקומט מען א געפיל, מען הייבט אן בענקען צום אייבערשטן, מען הייבט אן וועלן זיין גוט. באמת וויל דאך יעדער איד זיין ערליך און טון די ווילן פונעם אייבערשטן, נאר נישט יעדער לעבט מיט דעם, מען פארגעסט, מען ווערט אפגעקילט, און אפילו דער וואס האט שוין יא שטענדיג געפילן פון תשובה, קען זיין אז ער ווייסט נישט וואס צו טון, ער בלייבט מיט די ווילן, און אפילו איינער וואס ווייסט יא וואס צו טון - דארף נאך אויך זוכה זיין צו קענען אויספירן אויף למעשה און נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט זיך ווי מען קומט נישט אן צו טון, אבער דורך זאגן תהלים איז מען זוכה - "להגיע אל השער ואות השף לו, ולפתח השער, נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה", מען קען זיך דערהאלטן מיט א שטארקייט, ביז מען איז זוכה תשובה צו טון און ווערן אן ערליכער איד.

... טייערער, גיי נישט אין קיאסק, פארברען נישט דינע יארן מיט נארישקייטן. אז דו האסט איבריגע צייט גיי אין שול און זאג אכצן פרקים משניות און זאג תהלים, וועסטו ווערן א גרויסער צדיק.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איין תירוץ אויף אלע צוואנציג שאלות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן

מרת ... תח"י, קרית ברסלב

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס איז דא איין תירוץ אויף אלע צוואנציג שאלות, עס פעלט אייך שמחה; וואלט איר געווען פרייליך - וואלט אלעס גוט געווען.

אינטערעסאנט, וויפיל איך שרייב אייך פון דעם - ווילט איר עס נישט דערהערן און איר שרייבט נאכאמאל און נאכאמאל איבער די זעלבע זאכן וואס קרענקט אייך, און יעדע מאל פון פריש מיט די זעלבע זאכן; א שאד אז איר דערהערט נישט דעם קול פון צדיק וואס זאגט אונז (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", דער צדיק בעט אונז (ספר המדות אות שמחה חלק ב, סימן א): "מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח", ווער עס איז פרייליך איז שטענדיג מצליח, און אויך יעצט ווען מיר פירן זיך אין די טעג פון ספירה מיט די הלכות פון אבילות, מען טרויערט אויף די פיר און צוואנציג טויזנט תלמידי רבי עקיבא וואס זענען געשטארבן אין די טעג, אבער דאס מיינט נישט צו זאגן אז די טעג זענען טרויעריגע טעג, דאס מיינט נישט צו זאגן אז מען זאל זיין אין מרה שחורה, מען טאר נישט זיין בעצבות ומרה שחורה, דער סמ"ך מ"ם איז עצבות ומרה שחורה, דאס איז די נעץ מיט וואס די קליפות פאנגען אידישע נשמות, דורך אנועקנעמען די האפענונג, דורך ווייזן א שווארצע בילד ווי אלעס איז שוין סיי ווי פארפאלן, מען שפירט ווי מען איז דער ערגסטער מענטש; ערשט קען מען זיך נישט ליידן, און דאס איז גורם אז מען קען נישט ליידן דעם מאן, מען קען נישט ליידן די קינדער, מען קען קיינעם נישט ליידן.

אלע פראבלעמען קומט פון נישט זיין פרייליך, און דערפאר האט אונז דער הייליגער רבי אזויפיל אנגעזאגט מען זאל זיך שטארקן מיט אלע כחות צו זיין פרייליך, ווייל ווען מען איז פרייליך - פארברענט מען די קליפות, מיט שמחה גייט מען ארויס פון די טומאה, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה נה, יב): "כי בשמחה, מיט שמחה - תצאו", גייט מען ארויס פון די אייגענע גלות,

פון די עצבות ומרה שחורה וואס טוט אפשוואכן די אמונה (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן י').

א מענטש קען זיך מעסטן וואו ער שטייט, אויב ער איז ביי די קדושה אדער ביי די טומאה, דורך קוקן אויב מען איז פרייליך; ביי די קדושה שטייט (דברי הנמים א טז, כז): "עז וחדנה במקמו", ביים אייבערשטן איז נישטא קיין שום עצבות, און אז מען איז פרייליך און מען מאכט זיך פרייליך - איז מען ביים אייבערשטן, און פארקערט, ווען מען איז פארביטערט, מען איז אין די טונקלקייט, אין די מרה שחורה - איז שכונתא בגלותא, און דאס טוט געבן פֿח פאר די סטרא אַחרא.

איך בעט אייך, לאזט אפ די עצבות ומרה שחורה, אפילו עס זעט אויס ווי עס איז א גוטע זאך, מען איז צעבראכן אויף נישט גוטע זאכן וואס מען האט געטון - איז דאס אבער נישט פון די קדושה, ווייל אז מען האט געטון נישט גוטע זאכן טוט מען תשובה, מען זאגט: "הייליגער באשעפער איך בעט דיך איבער אויף וואס איך האב געטון", אבער נישט עצבות ומרה שחורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אַמת אז איך בין א שלומיאל?

בעזרת ה' תברך - יום ד' לסדר טהרה, כ"ח ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרו יאיר, קרית ברסלב

נעכטן ווען איך בין געווען אין שטעטל ביים ברית האסטו מיר געזאגט אזוי צעבראכן אז מען האט דיך אפגעזאגט פון דיין ארבעט, און דו פֿרעגסט מיר: "אַמת איך בין א גולם? אַמת איך בין א שלומיאל? אַמת איך בין א שוטה?"

איך וויל דיר זאגן, דו ביסט א געלונגענער מענטש, דו ביסט א גוטער מענטש, דו ביסט פול מיט חן; דאס אז דו האסט נישט קיין פֿרנסה - דאס

מיינט נישט אז דו ביסט א שוטה, "לא לחכמים לחם" (קהלת ט. יא), דאס האט נישט צוטון מיט שכל אדער געלונגענקייט; פארן וואס זאלסטו זיך צעברעכן? פארן וואס זאלסטו זיך קלאפן?

געב א קוק, נעם חזיון פון די טעג אין וואס מיר געפינען זיך יעצט, מיר שטייען יעצט אין די טעג פון ספירה, אז מיר טראכטן אריין די פאסירונג וואס האט פאסירט ביים הייליגן תנא רבי עקיבא, ווי זיין גאנצע ישיבה, זיין גאנצע הארעוואניע איז בטל געווארן, אלע תלמידים זענען געשטארבן, פיר און צוואנציג טויזנט תלמידים זענען געשטארבן; אז מען טראכט אריין וואס מיינט זיין א רבי פאר תלמידים, וויפיל צייט, וויפיל פח מען דארף אריינלייגן אין יעדן תלמיד, און אז עס האט פאסירט אזא אומגליק, ביים סוף בלייבט גארנישט איבער - וואלט רבי עקיבא געדארפט ווערן אויסער זיך און אויפגעבן, 'וואס הייסט? מיינ גאנצע הארעוואניע איז פארפאלן?' אבער דער הייליגער תנא רבי עקיבא האט זיך געשטארקט, ער האט אנגעהויבן פונדאסניי, ער האט גענומען פרישע תלמידים, זיבן תלמידים: רבי מאיר, רבי יהודה, רבי יוסי, רבי שמעון בר יוחאי, רבי אליעזר בן שמוע, רבי יוחנן הסנדלר און רבי אליעזר בן יעקב; דער הייליגער תנא רבי עקיבא האט נישט אויפגעגעבן, נאר אנגעהויבן פונדאסניי לערנען מיט תלמידים, און צווישן די תלמידים איז געווען דער הייליגער רבי שמעון בר יוחאי וואס אין זיין זכות לעבן מיר.

דאס לערנט אונז אז מיר זאלן אויך נישט אויפגעבן, מיר זאלן שטענדיג אנהייבן פונדאסניי, און אפילו מען זעט ווי אלעס צעפאלט פאר די אויגן, מען זעט זיך חרוב ונחרב, מען זעט ווי אלע הארעוואניע וואס מען האט געהארעוועט און זיך געפלאגט ביז אהער, אלעס איז צעפאלן; דארף מען נאכמאכן דעם הייליגן רבי עקיבא וואס האט זיך נישט מייאש געווען; אנהייבן פונדאסניי, און אז מען זעט זיך ברוחניות א דורכפאל, מען האט אלעס פארלוירן, מען איז אראפגעפאלן אין א שווערע נסיון, מען איז נכשל געווארן אין טון עבירות, מען שפירט ווי מען האט אלעס פארלוירן - דארף מען אנהייבן פונדאסניי דינען דעם אייבערשטן, מען טוט תשובה, מען איז

זיף מתוודה, מען בעט דעם אייבערשטן: "אייבערשטער זיי מיר מוחל", און מען הייבט אן פון ניי דינען דעם אייבערשטן, און אז מען שפירט זיך אזוי ווייט, מען שפירט און מען ווייסט אז מען האט פארלוירן די וועלט און יענע וועלט - דארף מען דינען דעם אייבערשטן פונדאסניי, אפילו מען וועט נישט האבן עולם הבא, און אז מען שטארקט זיך, מען דינט דעם אייבערשטן, מען לערנט, מען דאווענט און מען טוט חסד - פאלן אנוועק די אלע דמיונות און מען איז זוכה צוצוקומען צו די העכסטע מדריגות.

אויף בגשמיות, אז מען האט פארלוירן אלעס, מען זעט זיך אליין, מיט פרנסה, מיט די ווייב און מיט די קינדער, דארף מען ארויסנעמען התחזקות פון הייליגן תנא רבי עקיבא, ווי ער האט אנגעהויבן פון ניי, נישט געקוקט אויף וואס מען האט פארלוירן. דאס זאג איך דיר ליבער ברודער, אז דו האסט פארלוירן דיין פרנסה - איז נישט עק וועלט, נעם א נייע פרנסה, און נעם אריין אין דיר אז דער אייבערשטער האט דיך ליב, דער אייבערשטער האט א פלאן, אלעס איז מיט א חשבון, נישט ווייל דו ביסט א גולם, א קלאן - האסטו פארלוירן דיין פרנסה, נאר אלעס איז פון אויבן. די הייליגע חכמים זאגן (וימא לח.): "בשמה יקראוה ובמקומה יושבוה, אין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו", קיינער קען נישט צונעמען א פרוטה וואס איז אנגעגרייט פאר דיר, "ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפילו כמלא נימא", און קיינער קען נישט צונעמען פון א צווייטן נאר אז מען רופט אויס אין הימל. נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (ברכות נח.): "אפילו ריש גרגיתא", אפילו דער וואס איז ממונה צו ארבעטן ביי די סווער, א נישט געשמאקע ארבעט - "מן שמיא מנו ליה", איז אויף פון הימל, נאך זאגן זיי (חולין ז:): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה", א מענטש צעקלאפט זיך נישט דעם קליינעם פינגער אן דעם וואס מען זאל אנשרייבן אויבן אין הימל אז עס זאל פאסירן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

טענה'ן ענדיגט זיך מיט מחלקת און מיט ווייטאג

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר טהרה, כ"ט ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

רבי נתן איז אמאל געגאנגען צום רבי'נס ציון אין באגלייטונג פון רבי נחמן טולטשינער זכרונו לברכה, אויפן וועג צום ציון האט זיך צעריסן די רעקל פון רבי נחמן טולטשינער, האט אים רבי נתן געזאגט: "גיי פאררעכט דיר דיין רעקל, ווייל דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קכז): "מען דארף אכטונג געבן אויף די בגדים אז זיי זאלן נישט זיין צעריסן", אבער רבי נחמן טולטשינער האט זייער שטארק געוואלט זען ווי רבי נתן גייט צום ציון, איז ער ווייטער מיט געגאנגען מיט רבי נתן, דעמאלט האט אים רבי נתן געזאגט די ווערטער: "פארנוואס קומסטו צו א רבי, אז דו פאלגסט נישט דעם רבי'ן?!"

דאס זעלבע פֿרעג איף דיר, אז דער רבי האט אונז אזויפיל מאל געזאגט מיר זאלן אכטונג געבן אויף אונזער שלום בית, איז וואס גייט פאר מיט דיר? וואס איז די מעשה? פארנוואס טענה'סטו מיט דיין ווייב? פארנוואס רעדסטו מיט איר נישט שייך?! מוהרא"ש האט אונז אזויפיל מאל געזאגט, נישט טענה'ן מיט די ווייב, טענה'ן ענדיגט זיך מיט מחלקת און מיט ווייטאג; מוהרא"ש בעט זיך, פאר א ווייב דארף מען געבן גערעכט און געבן אסאך גוטע ווערטער.

אז זי רעדט נישט שייך צו דיר, זי שרייט, זי שלאגט - זאלסטו געדענקען וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במות סג), רבי חייא'ס ווייב פלעגט אים זייער אסאך מצער זיין, מיט דעם אלעם ווען ער פלעגט זען א גוטע זאך וואס זיין ווייב האט ליב, פלעגט ער איר דאס אהיים ברענגען, ער האט איר שטענדיג פרייליך געמאכט, פארציילט די גמרא, אז רב האט געפרעגט פון רבי חייא: "זי איז דאך דיך מצער, פארנוואס ברענגסטו איר די גוטע זאכן?" האט אים רבי חייא געענטפערט: "דיינו שמגדלות בנינו", מיר איז גענוג אז זי זי ציט אויף די קינדער, "ומצילות אותנו מן החטא", און זי ראטעוועט מיך פון עבירות.

אֲשֶׁרִינוּ אַז מִיר הָאָבֶן אַ רַבִּי וואס דערמאנט אונז און לערנט אונז וואס
איז ריכטיג און אויף וואס מיר זאלן לייגן א דגש אין לעבן, נישט פארלירן
די שלום בית.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

גיי צאמגענומען, מאך דינע פיאות געקרייזלט

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר טהרה, כ"ט ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרו יאיר, תלמיד ישיבת היכל הקודש ירושלים

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן פון דיר אז דו שטארקסט זיך בעבודת השם,
סיי מיט לערנען שיעורים פסדרן אויפן רבינ'ס סדר דרך הלימוד (המבואר
בשיחות הר"ן, סימן עו), סיי מיט התבודדות, און סיי מיט הפצה; איך בין זייער
צופרידן פון דיר, און איך האף צום אייבערשטן אז דו וועסט שנעל טרעפן
א גוטע שידוך.

גיי צאמגענומען, מאך דינע פיאות געקרייזלט, אויך אינמיטן טאג ווען
עס ווערט צעפלייגן זאלסטו דאס נאכאמאל צאמנעמען מיט וואסער.
מוהרא"ש דערציילט אז דער רבי פלעגט יעדע מאל איידערן ארויסגיין אין
גאס זיך צאמנעמען די פיאות מיט וואסער, און עס ליגט אין די געקרייזלטע
פיאות גרויסע הייליגקייטן.

לערן יעדן טאג אכצן פראקים משניות; זאג די ווערטער, אפילו נאר זאגן
די ווערטער איז מקדש ומטהר דעם מענטש. אויך זאלסטו זאגן דעם יום
תהלים יעדן טאג, אויך זאלסטו גיין הפצה, (ווען דו גייסט הפצה זאלסטו
גיין צאמגענומען און ריין).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

שַׁבַּת זְאֵלְסְטוּ פֶּאַרְבֵּרְעֶנְגֶען מִיט דײַנע קִינְדֶער

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, א' דְּרֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֲיָר, שְׁנַת תשפ"ו לְפָרֵט קָטָן לְכָבוֹד ... גֵּרוּ יְאִיר

שַׁבַּת אִיז אַ צײַט פֿון חִינוּךְ הִילְדִים, שַׁבַּת זְאֵלְסְטוּ פֶּאַרְבֵּרְעֶנְגֶען מִיט דײַנע קִינְדֶער; שְׁמוּעָס מִיט זײ פֿון אָמוּנָה, שְׁמוּעָס מִיט זײ פֿון צִדִּיקִים, בְּאִזוֹנְדֶער אױפֿן וועג צום שׁוֹל און אױפֿן וועג אַהײם; דַעמאַלְט אִיז אַ גױטע צײַט צו רַעֲדָן מִיט דִי קִינְדֶער, און אױף בײַ דִי סְעוּדָה זְאֵלְסְטוּ זײַן פֿרײַלִיך און זײ פֿרײַלִיך מֵאֶכֶן.

שַׁבַּת אִין שׁוֹל זְאֵלְסְטוּ נִישֵׁט זײַצן מִיט חֲבָרִים וואס שְׁמוּעָסן, דײַנע קִינְדֶער זַעֲעֵן דָאס און זײ בְּאִקוּמֶען אַ נִישֵׁט גױטע חִינוּךְ, שְׁפֻעֲטֶער ווען זײ וועלן גְרוֹיס ווערן וועלן זײ בְּכָלֵל נִישֵׁט קוּמֶען אִין שׁוֹל, זײ וועלן אַלְעס אַפֿלאַזן, און אַפֿילו דו מײַנסט אַז דײַנע קִינְדֶער זענען נאָך קלײַן, זײ כאַפֿן נִישֵׁט, דָאס אִיז אַ גַעלֶעכְטֶער; דִי קִינְדֶער ווײַסן אַלְעס און כאַפֿן אַלְעס, אִין אַ בְּחִינָה ווײַסן זײ נאָך מְעַר ווי דו ווײַסט אַלײַנס, דִי קִינְדֶער קענען דַעם טאַטן בַּעסֶער ווי דַער טאַטע קען זײ אַלײַנס. אײַך בַּעַט דִיר, שַׁבַּת אִין שׁוֹל זְאֵלְסְטוּ זײַצן מִיט דְרֵךְ אֲרָץ, שְׁמוּעָס נִישֵׁט מִיט קײַנעם, זַעֲךְ זײך מְעַר אַרױף, מְעַר פֿון אױבן, נִישֵׁט בײַם עֶק, אױף בײַ שְׁלֵשׁ סְעוּדוֹת זײַן מִיט דִי אִידן וואס זײַצן בײַם טִיש מִיט שְׁטְרײַמֵל און בַּעקִיטְשֶׁע און זײַנגען זְמִירוֹת, זײַן נִישֵׁט בײַם עֶק טִיש וואו מַעַן שְׁמוּעָסֶט, אַדֶּער גָּאָר מִיט דִי מִתְמִידִים וואס זאַגן מְשָׁנִיּוֹת וְכוּ'.

זַעֲצֵט זומער אִיז דָא לֵאנְגֶע פֿרײַטאַגס און לֵאנְגֶע שַׁבַּת נֶאכְמִיטאַגס, זְאֵלְסְטוּ זײך קוֹבֵע זײַן צו לַעֲרַנֶען דײַנע שִׁיעוּרִים, שַׁבַּת אִיז אַ צײַט פֿון לַעֲרַנֶען תּוֹרָה; לַעֲרַן מְשָׁנִיּוֹת, גַּמְרָא וְכוּ'.

אױף זְאֵלְסְטוּ נִישֵׁט מֵאֶכֶן קײַן שְׁלֵשׁ סְעוּדוֹת אִין שְׁטוּב פֶּאַר חֲבָרִים, עַם אִיז נִישֵׁט פֿדָאי; סײ דו גײ נִישֵׁט אִין דײַן חֲבָר'ס הויז און סײ רױף נִישֵׁט קײַן חֲבָרִים אִין דײַן הויז, הָאֵלֶט דײַן הויז פֿרײַוואט.

א גוט שבת און א גוטן חודש.

...

נישט אריינגעמען אין מויל א זאך אן א הכשר

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש לסדר טהרה, א' דראש חודש איר, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרו יאיר

איך האף אז די מעשה איז נישט אמת, אז אויפן וועג אהיים פונעם טריפ קיין וואשינגטאן, ווען די רעדל פון די באס האט אנגעהויבן ברענען און מען איז געבליבן שטעקן ביי א געז סטעיזשן - האסטו גענומען פון די טרינקען און פון די נאש וואס האט נישט געהאט קיין הכשר השם ישמרינו, מיט א תירוץ אז דער גוי דער ארבעטער זאגט אז עס איז כשר.

איך האף אז די מעשה איז נישט וואר, אויב יא - דארפסטו שטארק תשובה טון אז דו ביסט נכשל געווארן מיט עסן מאכלות אסורות, אפילו עס איז נאר פאטעטא טשיפס און נאר טרינקען, אויב האט דאס נישט קיין הכשר.

עס איז מיר א וואונדער אז קיינער האט גארנישט געזאגט, עס איז מיר א גרויסע ווייטאג, איך בין זייער פארשעמט אז עס קען פאסירן אין ישיבה אזא זאך, ווייל אפילו מען איז מיד און אפילו מען איז געבליבן שטעקן אונטער וועגנס - איז דאס נישט קיין תירוץ; א איד נעמט נישט אריין אין מויל קיין שום זאך אן א הכשר.

עס זעט מיר אויס אז דו מיינסט אז ברסלב איז אראפגעמען פון זיך, חס ושלום חס ושלום, ברסלב איז נאר מחזק זיין אויף קיום התורה והמצוות.

...

נאר אַמַת קלעבט זיך אַן אין תלמידים ותלמידות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש לסדר טהרה, א' דראש חודש איר, שנת תשפ"ו לפרט קטן

מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן די פראגע.

לערנט מיט די תלמידות אמת'דיגע זאכן, נאר אַמַת קלעבט זיך אַן אין תלמידים ותלמידות, אז מען לערנט ליגנט - מאכט דאס נאר א חורבן; עס איז נישט אַמַת צו לערנען מיט קינדער אז נאר דא ביי אונז האט מען א חיים טובים, נאר ביי אונז איז דא שלום בית און נאר ביי אונז זענען די מענער ערליך, דאס איז ליגנט, און אז איר וועט ממשיך זיין צו לערנען מיט די תלמידות אויף דעם אופן - וועט איר זיי נאר דערנווייטערן פון די אַמַת.

דער אַמַת איז נאר איין זאך: "משה אמת, ותורתו אמת" (בבא בתרא עד.), "וה' אלהים אמת" (ירמיה י, י), פון דעם דארף מען רעדן צו תלמידים ותלמידות, נאר די תורה איז אַמַת, נאר דער אייבערשטער איז אַמַת.

די אלע וואס רעדן פון 'ביי אונז איז די אַמַת' און 'נאר ביי אונז איז דא לעבן' און נאכאמאל 'ביי אונז ...' - די זענען נארנים און די מאכן חרבנות, עס איז בכלל נישט אַמַת, ווייל אַמַת איז נאר דער אייבערשטער און די תורה; עס איז דא אסאך קהלות בישראל מיט ערליכע אידן וואס לעבן מיט די תורה און מיט דעם באשעפער, עס איז נאריש צו זאגן אז נאר ביי אונז איז די וועג, דאס איז נאריש און טפשות און שקר.

לערנט די תלמידות אז אויב מען וויל האבן א גוט לעבן גייט דאס נאר מיט די תורה, און צו וויסן וואס די תורה זאגט דארף מען האבן א רב, א דין, אן ערליכער איד וואס איז מדריק, און אז די תלמידה וואס זאגט אייך אז זי וויל גיין קיין ... , אז איר וועט איר זאגן: 'דארט איז נישטא קיין גוטע לעבן' - דאס איז ליגנט; וואס דען? זאגט איר: "קענסט גיין קיין ... , אבער אויף דארט וועסטו דארפן האבן א רב, א דין, אן ערליכער איד וועם צו פֿרעגן ווי אזוי זיך צו פירן".

איך זע אז איך דארף נאכאמאל אנהייבן פונדאסניי אויסלערנען די טיטשערס וואס צו רעדן, מען זאל נישט רעדן איבריגע רייד. איך דארף מקצר זיין.

...

ביי א איד איז קיינמאל נישט שפעט

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ב' איר, שנת תשפ"ו לפרט קטן ... גרו יאיר, וויליאמסבורג

אלץ בעטסטו ברכות און סגולות צו מצליח זיין אין דינע געשעפטן; עס איז דא איין סגולה, וואס אז דו וועסט דאס טון - וועסטו זיכער מצליח זיין, אבער עס איז נישט קיין גרינגע סגולה. דער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה חלק ב, סימן א): "מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח", ווער עס איז שטענדיג פרייליך - איז מצליח אין לעבן; די ואף איז אבער נישט גרינג, עס איז גרינגער צו פארן צו אלע מקומות הקדושים און צו טון שווערע סגולות - ווי פאלגן דעם רבי'ן מיט זיין פרייליך, און אין דעם ליגט דיין הצלחה.

קומענדיגע וואף געפאלט פסח שני, מיר לערנען זיך פון פסח שני אז ביי א איד איז קיינמאל נישט שפעט, מען קען אלץ אנהייבן דינען דעם אייבערשטן, ווי לאנג מען לעבט קען מען תשובה טון, מען קען אלעס פאררעכטן; אזוי ווי דער גרויסער צדיק רבי ישראל סאלאנטער זכותו יגן עלינו האט געזאגט. אמאל איז ער אריין אביסל שפעט ביינאכט צום שוסטער און אים געפרעגט אויב ער נעמט נאך אן אזוי שפעט צו פאררעכטן זיינע שייך, האט דער שוסטער געזאגט: "רבי, כל זמן די לעכט ברענט - קען מען נאך פאררעכטן"; דער צדיק איז זייער נתעורר געווארן פון דעם און ער פלעגט דאס חזרן ביי זיינע דרשות, ער פלעגט זאגן: "רבותי כל זמן די לעכט ברענט, דאס מיינט מען דעם 'גור השם נשמת אדם' מען לעבט נאך - קען מען אלעס פאררעכטן"; און דאס איז בעצם דער לימוד פון פסח שני,

אז אפילו מען זעט זיך טמא לנפש, מען האט פארפאסט קרבן פסח - קען מען נאך זוכה זיין צו מאכן דעם 'פסח שני'.

דעריבער זאלסטו נישט זינגען מער דעם ניגון: 'איך בין שוין שפעט, איך האב שוין פארפאסט אלעס, און נאר אויב איך וועל מגולגל ווערן נאכאמאל אפשר דעמאלט וועל איך דינען דעם אייבערשטן, אבער אין דעם גלגול איז שוין שפעט'; עס איז נישט אמת, ביי א איד איז קיינמאל נישט שפעט; מען קען אלץ פאררעכטן, מען קען אלץ אנהייבן סיי בגשמיות און סיי ברוחניות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

גלייב אז דו קענסט פאררעכטן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ב' איר, שנת תשפ"ו לפרט קטן ... נרו יאיר, קאנאדא

איך האב שוין פון דיר לאנג נישט געהערט, איך האף צום אייבערשטן אז אלעס ביי דיר איז גוט און אז דו האסט נישט אפגעלאזט דיין עבודת השם. שטארק זיך מיטן די עצות פון רבי'ן, און אז דער סמ"ך מ"ם וויל זיך נאר צעברעכן מיט דיין עבר - זאלסטו זיך שטארקן מיטן רבינ'ס עצות, באזונדער יעצט ווען מיר לערנען די פרשה פון פסח שני זעען מיר דעם לימוד פון רבי'ן וואס האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קיב): "אם אתה מאמין, שיכולין לקלקל", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט פארדארבן, "תאמין שיכולין לתקן", דארפסטו אויך גלייבן אז דו קענסט צוריק פאררעכטן; דער זעלבער תורה וואס זאגט אז מען טאר נישט טון שלעכטס זאגט אונז וואס צו טון אויב מיר זענען יא ליידער נכשל געווארן, די תורה געבט אונז די מצוה פון תשובה, און אז א איד טוט תשובה, מען איז זיך מתוודה פארן אייבערשטן, מען זאגט פארן אייבערשטן אז מען גייט שוין זיין גוט - זאגן אונז חכמינו זכרונם לברכה (תורת כהנים, בחוקותי) - זאגט דער

אייבערשטער: "מיד שׁהם מתנודים על עונותיהם, מיד אַני חוזר ומרחם עליהם", ווען אַ מענטש איז זיך מתוודה אויף זיינע עבירות - בין איך אים גלייך מוחל, און איך פיר זיך מיט אים מיט רחמנות.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן דאס רחמנות פונעם אייבערשטן, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (דברים רבה ב, יב): "ידו של הקדוש ברוך הוא לעולם פתוחה לקבל שבים", דעם אייבערשטנס האנט איז שטענדיג אויסגעשטרעקט אנצונעמען די מענטשן וואס טוען תשובה; נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (יומא פו:): "גדולה תשובה" תשובה איז אזוי גרויס, "שבשביל יחיד שעשה תשובה, מוחלין לכל העולם כולו", אז ווען א מענטש טוט תשובה - איז מען מוחל פאר אים און פאר די גאנצע וועלט; על פן זאלסטו פון די מינוט תשובה טון, זאג פארן אייבערשטן: "איך גיי שוין זיין גוט, איך גיי שוין מער נישט טון די נארישקייטן"; וועט דער אייבערשטער דיר מוחל זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

נישט אויפגעבן, נישטא קיין יאוש

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ב' איר, שנת תשפ"ו לפרט קטן ... גרו יאיר

איך ווייס אז דו פלאגסט זיך זייער שטארק צו זיין אפגעהיטן בקדשת הברית און עס איז דיר זייער שווער, עס גייט אריבער אויף דיר יעדן טאג ביטערע שווערע ברענעדיגע נסיונות, דער יצר הרע קומט יעדן טאג צו דיר און ווארפט דיך אראפ אין די ביטערע עבירה פון פגם הברית, אין די רציחה פון הרגענען די קינדער רחמנא לצלן, עס איז דיר אזוי ביטער, דו שפירסט אלע ביטערע טעמים, דו ווילסט נישט לעבן, דו ווילסט שטארבן השם ישמרנו.

וויסן זאלסטו מיין ליבער טייערער ברודער, דער הייליגער רבי זאגט

(לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן עח): "נישטא קיין יאוש", און אפילו מען איז געפאלן אין קוקן די ערגסטע זאכן, מען איז געפאלן אין פגם הברית רחמנא לצלן - דארף מען וויסן אז פון דארט קען מען זיך אויף צוריק קערן צום אייבערשטן, פון דארט קען מען זיך אויף אויפהייבן, און די אלע מחשבות וואס בוזשעווען: 'וואס? איך קען דען נאך תשובה טון? איך קען דען נאך זיין א צדיק? איך האב דאך געטון געפערליכע עבירות?!' דארף מען געדענקען דעם קול וואס דער צדיק שרייט, דער קול פונעם הייליגן רבי'ן וואס האט געשריגן מיט זיין גאנצע כח (שם): "גיוואלד! אין שום יאוש בעולם פלל, קיין יאוש איז גארנישט פארהאן!"

דאס איז דער לימוד פון פסח שני, מען זעט קלאר אז עס נישטא קיין יאוש, ווייל פון אויבנאויף איז די ריכטיגע סברה צו זאגן 'ווער עס איז טמא האט פארפאסט, עס איז נישט שייך פאר זיי צו ברענגען דעם קרבן פסח, אז מען איז טמא איז מען טמא, עס איז נישט שייך', אבער די תורה לערנט אונז אז 'אין שום יאוש בעולם פלל', אפילו דער וואס איז טמא - קען אויך זוכה זיין צו אלע קדושות; אויב וועט ער נישט אויפגעבן, ער וועט זיך נישט מייאש זיין, ער וועט נעמען די עצות פון די צדיקים וואס זיי לערנען אונז אז אפילו דער וואס זעט אויס ווי ער קען נישט זוכה זיין צו זיין א צדיק, אויב וועט ער דאווענען און לערנען און נישט אפלאזן זיינע גוטע רצונות - וועט ער אויך זוכה זיין צו ווערן א צדיק.

אז דו ווילסט פאררעכטן די שרעקליכע עבירה, זאלסטו נעמען דעם תיקון פון הייליגן רבי'ן, זאגן די צען קאפיטלעך תהלים, די תיקון הפללי [קאפיטל טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ], און זיך אויסוויינען צום אייבערשטן און אים בעטן: "הייליגער באשעפער נעם אן מיין תשובה, נעם אן מיין צעבראכענע הארץ, איך וויל נישט טון די שלעכטע זאכן, איך וויל זיין גוט, איך האב פייערדיגע נסיונות, איך האב זיך נישט געקענט שטארקן, אבער אייבערשטער איך האב חרטה, איך גיי שוין זיין גוט, איך גיי מער נישט פוגם זיין"; קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א רעש עס ווערט אין הימל פון די ווערטער, דאס זענען דאך ממש די ווערטער וואס די תורה

זאגט, אז די אידן האבן גע'טענה'ט צו מ'שה רבינו (במדבר ט, ז): "למה נגרע", וואס זענען מיר אנדערש, "לבלתי הקרב את קרבן ה'", אז פאר אונז גייט נישט עבודת השם, מיר פאלן אין די טומאה?! און די ווערטער האבן געמאכט אזא רעש אז מען האט זיי געגעבן א פסח שני, און אזוי איז עד היום הזה, אז א איד קומט און זאגט אויס זיין צעבראכן הארץ פארן אייבערשטן, ער טענה'ט: "הייליגער באשעפער, למה נגרע", פארנוואס בין איך אנדערש? איך וויל אויף זיין ערליך, איך וויל אויף זיין הייליג" - נעמט מען אראפ פון זיך אלע קטרוגים און מען עפנט אים אויף די טויערן פון קדושה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דער יצר הרע לאקערט אויף יונגע פארפעלקער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי קדושים, ג' אייר, שנת תשפ"ו לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

אז דו זיצט ביי מוהרא"ש ביים טיש, דו ביסט אין היכל הקודש - דארפסטו טוישן די וועג ווי אזוי דו פירסט זיך, די וועג ווי אזוי דו רעדסט אין שטוב מיט דיין ווייב; א ברסלב'ער אינגערמאן רעדט נישט אזוי, א ברסלב'ער אינגערמאן רעדט איידל מיט דרף ארץ.

רעד שיינ צו דיין ווייב, פיר זיך ערליך. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים מט:), נאר אן ערליכער איד רעדט שיינ, איז מ'פייס, בעט איבער וכו'; אן יראת שמים פירט מען זיך ווי א חז' רעה, מ'פה' - מען טוט וויי, מען שטעכט, מען מאכט ווייטאג, מען מאכט וויינען השם ישמרינו.

וויפיל האט דער רבי אונז אנגעזאגט מיר זאלן מכבד זיין די ווייב; שלום בית איז ביים רבי'ן געווען א יסוד אין לעבן, רבי נתן זאגט (שיחות הר"ן, סימן רסד): "הזהיר לכבד וליקר את אשתו", דער רבי האט אונז זייער געווארענט מיר זאלן מכבד זיין און האלטן טייער די ווייב, ווייל די ווייבער ליידן אין

לְעֵבֶן זַיִעַר אֶסְאֵף צַעַר, זַיִי הָאֵבֶן גְּרוֹיֶסֶע יְסוּרִים פּוֹן דִּי קִינְדֵּער, צַעַר הָעֵיבוֹר,
צַעַר הַלֵּידָה און צַעַר גְּדוּל בָּנִים.

מוֹהֲרַנ"ת דְּעֶרְצֵיילֵט (שם, סימן רסג), אַיִנעֶר הָאט אים דְּעֶרְצֵיילֵט, עַר הָאט
גַּעְהֵאט אַ שְׁמוּעָס מִיטְן רַבִּי'ן אַיִבְעַר דָּעם וואס מְעַן זַעט אַיִנגַעלֵיט צַעטֵיילֵן
זִיךְ פֿאַר אַ שְׁטִיק צַיט און אֶסְאֵף מָאל ווערט נֶאכְדַעם אַ גַּט חֵס וְשְׁלוֹם, הָאט
דַּעַר רַבִּי גַעזָאגט אַז דַּעַר יֵצֵר הָרַע מֵאֵכֶט מְעַן זָאל זִיךְ צַעטֵיילֵן, ווייל אַז מְעַן
אַיז אַן אַ ווייב כֹּאפֶט עַר אַרִיין דָּעם מְעַנְטֶשׁ בֵּי אִים אִין זֶאק אַרִיין, ווייל
דַּעַר יֵצֵר הָרַע לְאַקְעֶרֶט אויף יונגע פֿאַרפֿעלְקער זַי צו צַעטֵיילֵן און אַזוי
כֹּאפֶט עַר זַי אַרִיין אִין שְׁמוּצִיגע עֲבִירוֹת.

דַּעַר אַיִבְעַרשְׁטַעַר זָאל הַעֲלֶפֶן זְאֵלְסֶט הָאֵבֶן הַצִּלְחָה אִין אַלַע עֲנִינִים.

נֶאֱרַ מִיט לְעֶרְנֵעַן תּוֹרָה שְׁפִירֶט מְעַן זִיךְ גוֹט און צוּפֿרִידֵן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פֿרֶשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ג' אַיִר, שְׁנַת תּשפ"ו לְפֶרֶט קָטָן

... נְרוֹ יֵאִיר, תְּלַמִּיד יִשִּׁיבַת הַיֵּכַל הַקּוֹדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם

אַז דו ווילֶסט זִיךְ קַענֶען שְׁטאַרְקֵן אויף דֵינע יֵצֵר הָרַע'ס וואס פֿלאַקְעֶרֶט

אִין דִיר - אַיז דָּאס נֶאֱרַ דוּרְךְ לִימוּד הַתּוֹרָה.

זַע צו לְעֶרְנֵעַן יַעֲדֵן טַאג דֵינע שְׁיַעוּרִים און מֵאֵף זִיךְ אַ שְׁיַעוּר אִין

לְעֶרְנֵעַן גְּמָרָא, לְעֶרְנֵעַן קְלַעבֶט צו דָּעם מְעַנְטֶשׁ צוּם אַיִבְעַרשְׁטֵן, מֵאֵף

זִיךְ אַ קְבִיעוּת צו לְעֶרְנֵעַן יַעֲדֵן טַאג אַ בְּלֵאט גְּמָרָא, און אויף אַז דו

פֿאַרשְׁטֵיִסט נִישֶׁט דָּאס לְעֶרְנֵעַן - זְאֵלְסֶטוּ ווייטער לְעֶרְנֵעַן; לְעֶרֶן אָן

פֿאַרשְׁטֵיִין, זַאג דִי ווערטער פּוֹן דִי גְּמָרָא; ווייל אַז מְעַן לְעֶרְנֵט, אַפִּילוֹ אָן

פֿאַרשְׁטֵיִין - ווערט מְעַן גַּעראַטְעוועט פּוֹנַעם יֵצֵר הָרַע. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם

לְבָרְכָה זְאָגֵן (קִידוּשִׁין ל:), דַּעַר אַיִבְעַרשְׁטַעַר זְאָגֵט: "בְּנִי, בְּרַאתִי יֵצֵר הָרַע

וּבְרַאתִי לוֹ תּוֹרָה תְּבַלִּין", אִיךְ הָאב פֿאַשאַפֵּן דָּעם יֵצֵר הָרַע אַבְעַר אִיךְ הָאב

בִּיאַשְׁפֵּן דִי הַיִּלְיָגַע תּוֹרָה, "אַם אַתֶּם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה אִין אַתֶּם נִמְסָרִים

בִּידוּ", אויב לְעֶרְנֵסֶטוּ תּוֹרָה וועסטוּ נִישֶׁט זַיִן אוּנְטֵער אִים; דִי תּוֹרָה הֵיט

דָּעם מְעַנְטֶשׁ עַר זָאל זִיךְ קַענֶען רַאטְעווען פּוֹן דִי נְסִיוֹנוֹת.

ליבער ברוךער, הארצייגער חבר, נאר די תורה מאכט ליכטיג, נאר אז מען לערנט תורה שפירט מען זיך גוט, מען שפירט צופרידן. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין כד.), אויפן פסוק (איכה ג.ו): "במחשבים הושיבני כמתי עולם, אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל", מוהרא"ש זאגט פשט, ווען איינער רעדט זיך אפ, ער וויינט 'במחשבים הושיבני', איך זיין אין די פינסטערניש, 'כמתי עולם', איך בין אזוי ווי א טויטער פון צרות, מרירות, השלכות ונפילות; זאגט מען אים, האסט אן עצה ארויסצוגיין דערפון, עס איז דא אן עצה צו ווערן אויס טויט, 'זה תלמודה של בבל', נעם א גמרא, הייב אן לערנען, וועט דיר ליכטיג ווערן, וועסט ווערן לעבעדיג.

יעצט ווען מיר זעען ווי די אידן וואס האבן געבעטן א פסח שני האבן זוכה געווען צו דעם, זאלסטו וויסן אז אויב דו וועסט לערנען די הייליגע תורה - וועסטו אויך זוכה זיין ארויסצוגיין פון אלע צרות, און אפילו דו קענסט נאכנישט לערנען, דו האסט נישט קיין פארשטאנד און דו האסט נישט קיין טעם - זאלסטו זאגן די ווערטער פון די תורה. נעם א גמרא און זאג א בלאט גמרא און נאך א בלאט גמרא, ביז דו וועסט ענדיגן א פרק, און אזוי זאלסטו טון ווייטער, גיי צום צווייטן פרק ביז דו ענדיגסט א מסכתא, דאן זאלסטו גיין צו די קומענדיגע מסכתא. דאס וועט דיך ארויסנעמען פון אלע טונקלקייטן, עס וועט דיר ליכטיג מאכן, און ביים סוף וועסטו באקומען פארשטאנד, דו וועסט באקומען א געפיל און א טעם צו די הייליגע תורה. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פון קוקן אויף צוריק, קומט נישט קיין גוטס

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ד' אייר, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרו יאיר, קרית ברסלב

וויפיל דארפן מיר דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר האבן זוכה געווען מקורב צו ווערן צום הייליגן רבי'ן וואס איז אונז מחזק מיט אזעלכע

חיזוקים, אז אפילו דער מענטש איז א שכרי כלי, ער האט שוין אויפגעגעבן אויף זיך און פלוצלונג האט ער געפינען דעם רבינ'ס ספרים און דאס דרייט איבער פון טונקל צו ליכטיג, פון שווארץ צו ווייס, מען הייבט אן זען א וועג אז מען קען נאך יא אנקומען צו די קדושה.

קומענדיגע וואך ליל שישי איז פסח שני; וויסן זאלסטו, פסח שני לערנט אונז זייער א וויכטיגע זאך פאר עבודת השם, אז אפילו מען האט נישט זוכה געווען צו ריינע יונגע יארן, מען האט פוגם געווען, מען האט געטון עבירות, מען איז געווען פארזינקען אין די טומאה - קען מען נאכאלץ זוכה זיין אלעס צו פאררעכטן און אריינגיין אין די קדושה, אזוי ווי די אידן וואס זענען געווען טמא ביים מקריב זיין די קרבן פסח, זיי זענען געווען אויסגעשלאסן פון כלל ישראל - האבן ביים סוף זוכה געווען צו פסח שני, אזוי אויך קען יעדער איד זוכה זיין צו קומען צו די העכסטע מדריגה, מען קען אלעס פאררעכטן, אפילו מען האט פארפאסט די יונגע יארן.

דער יצר הרע ווערט אנגערופן א מלך זקן וכסיל, אן אלטער נארישער קעניג, ער טראגט דעם טיטל 'אלט' ווייל ער ברענגט כסדר פארן מענטש זיינע אלטע מעשים, ער וויל צעברעכן דעם מענטש, ער וויל אים מחליש דעת זיין, ער זאגט פארן מענטש: 'לאז דיך אפ, דו וועסט שוין נישט זיין קיין צדיק, דו ביסט טמא, דייע יונגע יארן זענען פול מיט חטאת געוורים, פארשמירט מיט פגם הברית', אבער אז מען האט שכל אויסצוהערן די קול פון צדיק וואס לערנט אונז - פסח שני; אמת דו האסט פארפאסט דייע יונגע יארן, אמת דו האסט מקלקל געווען, אבער דו קענסט יעצט זוכה זיין אלעס צו פאררעכטן, און אז דו וועסט תשובה טון, דו וועסט חרטה האבן אויף דיין עבר און זיך מקבל זיין צו זיין גוט - וועט דער אייבערשטער דיר מוחל זיין און דיר געבן נאך א טשענס.

אנשטאט זיין דערביטערט אז מען האט נישט געקענט ברענגען דעם ערשטן קרבן פסח, דארף מען ענדערש זען צו זיך גרייטן אויפן פסח שני, מען דארף וויסן אז פון קוקן אויף צוריק, פון זיך קלאפן אז מען האט פארפאסט די יונגע יארן - וועט קיין גוטס נישט ארויס קומען; אונדאי דארף

מען תשובה טון דערויף און יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער זיי מיר מוחל אויף אלע מיינע חטאת נעורים", אבער א גאנצן טאג דארף מען זיין פרייליך און ארויסקוקן ווען קומט שוין פסח שני, און ווען עס קומט צו לערנען און דאווענען טאר מען נישט טראכטן פונעם עבר, דעמאלט דארף מען אלעס פארגעסן. אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כו): "ביי די וועלט איז שפחה א חסרון, אבער ביי מיר איז שפחה א מעלה", מענטשן רעדן זיך אפ אז זיי האבן נישט קיין גוטע זכרון און זיי פארגעסן וואס איז געווען, מען מיינט אז דאס איז א חסרון, אבער עס איז פאקערט, עס איז נאר א מעלה, ווייל ווען עס וואלט ווען נישט געווען שפחה וואלט מען נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, מען וואלט נישט אויפגעהערט צו טראכטן פונעם פארגאנגענהייט, פון אלע דורכפעלער און אלע פראבלעמען וואס מען איז דורך, דאס וואלט גורם געווען אז דער מענטש זאל נישט וועלן נאכאמאל פרוברן צו זיין אן ערליכער איד, אבער יעצט אז עס איז דא שפחה, קען מען זיך באנייען און אנהייבן פונדאסגיי.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

שלאגן איז נישט חינוך

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ד' אייר, שנת תשפ"ו לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

שלאג נישט דייעע קינדער, דער רבי האט אונז געזאגט מען זאל נישט שלאגן קינדער, און אז דער רבי האט געזאגט נישט שלאגן - איז פערטיג, געענדיגט מיט שלאגן, קלאפ עס ארויס פון קאפ, נישטא קיין שלאגן.

מהרנ"ת האט דערציילט פארן רבי'ן אז זיין זון האט נישט געוואלט אריינקומען שבת ביי די סעודה צום טיש זיצן נעבן א גאסט וואס ער האט אהיים געברענגט, ווייל עס איז געגאנגען פון אים א שלעכטע גערוף וכו',

און ער האט אים געגעבן א פאטש אז ער זאל פאלגן און אריינקומען צו די סעודה, האט דער רבי געזאגט פאר רבי נתן: "א קינד שלאגט מען? אויף וויל איך דו זאלסט נישט אהיים ברענגען די סארט געסט".

אז מען לייגט צו קאפ, מען טראכט אריין זעט מען אז שלאגן איז נישט חינוף, עס איז נאר זיך אויסצובלאזן די נערנען, אזוי אויף שרייען און רעדן סארקאסטיש איז נישט חינוף, עס איז פארקערט פון חינוף, עס מאכט די קינדער זאלן נישט אויסהערן די עלטערן.

איך בעט דיר און איך ווארן דיך, שלאג נישט און שריי נישט און רעד נישט אויף א וועג פון טשעפען, און אז דו ביסט נערנעז - זאלסטו גיין אין א שטילע פלאץ זיך אויסבלאזן דיינע נערנען.

קומענדיגע וואך, פסח שני - וועלן מיר מסיים זיין מסכת מנחות און מיר הייבן אן מסכת חולין; הלואי זאלסטו זיך מיט כאפן מיט די סדר פון לערנען יעדן טאג גמרא. הייב אן היינט מנחות דף ק, לערן יעדן טאג א בלאט, זאג די ווערטער אפילו אן פארשטיין; וועט דאס דיך בארואיגן, דו וועסט מער נישט שרייען, שלאגן, פליקן וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

שטארק מיט די ווילן

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אַחרי קדושים, ד' אייר, שנת תשפ"ו לפרט קטן

יצחק אהרן וויינבערג נרו יאיר, קרית ברסלב

דיין פיש יום טוב פסח איז געווען זייער גוטע פיש, די גאנצע משפחה האבן מיר געזאגט אז דיין פיש איז בעסער ווי די פיש וואס מען קויפט אין שטאט; קען זיין אז דו ביסט זיך מתבודד אין די צימער וואו דו שניידסט די פיש, דאס איז די סיבה; אזוי גייען אריין די דיבורים פון התבודדות אין די פיש און עס געבט א ריינע גוטע טעם.

איך וויל דיך מחזק זיין דו זאלסט יעדן טאג גיין שפאצירן אין פעלד

און שרייען צום אייבערשטן: "איך וויל אויף זיין א צדיק, למה נגרע? וואס בין איך אנדערש? איך וויל אויף זיין פרייליך". אז מען איז זיך מתבונן אין די פרשה פון פסח שני זעט מען אז נאר ווייל די אידן - וואס האבן נישט זוכה געווען צו מאכן דעם קרבן פסח - האבן געשריגן (במדבר ט, ז): 'למה נגרע' פארוואס זענען מיר אנדערש? 'לבלתי הקריב קרבן השם' אז מיר קענען נישט מקריב זיין דעם קרבן? ! - האט זיי דער אייבערשטער געגעבן דעם פסח שני; נאר ווייל זיי האבן געבעטן, זיי האבן נישט אפגעלאזט זייער ווילן.

אז מען איז שטארק מיט די ווילן, מען לאזט נישט אפ די ווילן, ווער רעדט נאך אז מען זאגט ארויס די ווילן פארן אייבערשטן, מען זאגט: "הייליגער באשעפער למה נגרע, וואס בין איך אנדערש? איך וויל אויף זיין א צדיק, איך וויל אויף זוכה זיין צו וואס אלע צדיקים האבן זוכה געווען"; דורכדעם וואס מען בעט און מען וויל - איז מען זוכה צו באקומען א פסח שני, מען געבט דעם מענטש אלעס וואס ער בעט און אלעס וואס ער וויל. אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן זכותו יגן עלינו זאגט (לקוטי הלכות ברכת הפרות הלכה ה, אות טז), משה רבינו האט געזען די רצון, די ווילן פון די אידן, ווי זיי האבן געטענה'ט 'למה נגרע', וואס זענען מיר אנדערש? האט ער פארשטאנען אז דא גייט עפעס זיין, מען גייט זיי זיכער געבן זייער פארלאנג, ווייל (שפת קד): "הבא לטהר", ווען מען וויל זיין גוט, "מסיעים אותו", העלפט מען פון הימל; און טאקע דער אייבערשטער האט געזאגט מען זאל זיי געבן נאך א געלעגנהייט צו מאכן יעצט דעם פסח.

אזוי זאלסטו טון, זאג פארן אייבערשטן דיינע רצונות, זאג פארן אייבערשטן ווי שווער די נסיונות זענען און ווי שטארק דו ווילסט זיין גוט, רעד אויס דיין הארץ צום אייבערשטן, זאג: "באשעפער איך וויל זיין גוט"; הער נישט אויף צו זאגן: "טאטע איך וויל זיין אן ערליכער איד, עס איז מיר אזוי שווער, וויפיל איך פרוביר פאל איך צוריק"; ווייל יעדע ווארט וואס מען בעט דעם אייבערשטן און אזוי אויף יעדע ווילן וואס מען וויל זיין גוט - איז זייער חשוב ביים אייבערשטן, און דאס ווערט נישט פארלוירן. אזוי

ווי דער הייליגער זוהר זאגט (תרומה קנ:), אז גיין איין גוטע ווילן ווערט נישט פארלוירן פונעם אייבערשטן; דאס הייסט אפילו מען זעט ווי מען איז נאך ווייט פון קדושה און מען בענקט זיך און מען האפט צו זיין גוט - איז דאס זייער חשוב, און די אלע גוטע רצונות נעמען זיך צאם, און אויף אלע תפלות נעמען זיך צאם, ביז מען איז זוכה אונצוקומען צו אלע מדריגות. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זיך גרייטן צו די חתונה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ד' אייר, שנת תשפ"ו לפרט קטן מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר, קרית ברסלב יעצט ווען דו ביסט א חתן דו גרייטסט זיך צו דיין חתונה - זאלסטו אויסניצן די טעג און וואכן מיט תפלה והתבודדות, גיי יעדן טאג אין פעלד מיט א קביעות און שמועס מיטן אייבערשטן. ערשט זאלסטו אים דאנקען, דאנק אים פאר דיין שידוך, דאנק אים פאר דיין לעבן, דאנק אים אויף יעדע זאך בפרטי פרטיות, נאכדעם זאלסטו מאכן וידוי דברים, און ענדיג מיט בקשה; בעט פאר דיר און פאר דייןע דורות.

רעדן און שמועסן מיטן אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, אים בעטן אויף אלעס וואס מען דארף - איז א מצות עשה דאורייתא. דער רמב"ם זאגט (פרק א מהלכות תפלה, הלכה א-ב), דאווענען צום אייבערשטן איז א מצות עשה פון די תורה, יעדע זאך וואס מען דארף זאל מען בעטן דעם אייבערשטן, מען קען בעטן דעם אייבערשטן אויף סיי וואס פאר א שפראך מען איז צוגעוואוינט צו רעדן, די מצוה איז צו דאווענען יעדן איינציגן טאג, עס האט נישט קיין באשטימטע צייט אין טאג, און דעריבער זענען אויף פרויען און קנעכט מחויב צו דאווענען; נאר שפעטער ווען די אנשי כנסת הגדולה האבן געזען אז עס וועט קומען א לאנגע שווערע גלות און מען וועט אינגאנצן פארגעסן פון תפלה האבן זיי אוועק געשטעלט מיט רוח הקודש

די דריי תפלות פון שחרית מנחה מעריב, אז יעדער איד איז מחויב צו דאווענען די דריי תפלות מיט די נוסח; און דאס קומט נישט צו פארמינערן דאס בעטן דעם אייבערשטן אין די אייגענע שפראך.

דערפאר ליבער ברודער, הארציגער חבר, מאף זיך א באשטימטע צייט צו גיין יעדן טאג אין א שטילע פלאץ וואו קיינער געפינט זיך נישט, דארט זאלסטו זיך אויסרעדן דיין הארץ צום אייבערשטן. בעט אים ער זאל דיך מקרב זיין צו אים, בעט אים דו זאלסט זוכה זיין צו פאררעכטן אלעס וואס דו דארפסט פאררעכטן, בעט אים אז דייע טעג און יארן זאלן נישט אריבערגיין מיט נארישקייטן, דו זאלסט זוכה זיין אים צו דינען מיט אן אמת, ווייל וויסן זאלסטו אז די זאך פון התבודדות - דאס איז די שליסל צו ווערן א גרויסער צדיק, אלע צדיקים האבן עוסק געווען אין די הייליגע עבודה, און דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ק): "מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש פשר באמת, כי אם על ידי התבודדות", מען קען נישט זיין קיין ערליכער איד נאר אז מען מאכט התבודדות.

טאקע יעצט ווען מיר זעען די רחמנות פונעם אייבערשטן, אז פסח שני איז דא סיי חמץ און סיי מצה, דאס מיינט אז אפילו דער מענטש איז נאכנישט אויסגעארבעט, ער איז נאך פול מיט חמץ, אויסגעמישט טוב ורע וכו' - געבט מען אים נאכאלץ א מעגליכקייט צו ברענגען א קרבן פארן אייבערשטן, און ער האט נאך א האפענונג אלעס צו פאררעכטן; אויף דו וואס דו האסט נאך חמץ וכו' - זאלסטו זיך אריינשטופן אין די קדושה, זאלסט טון די עצה פון די צדיקים, התבודדות ותפלה, ביז דו וועסט זוכה זיין אז מען וועט דיר געבן א פסח שני, דו וועסט ווערן א צדיק.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

נאך א שאנס

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ד' אייר, שנת תשפ"ו לפרט קטן
מיין ליבער טייערער ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין מעסעדזש ווי דו האסט זיך מחיה געווען מיט
די בריוו וואס איך האב דיר געשריבן פאריגע וואך; אז דו האסט זיך אזוי
מח' געווען וויל איך דיר שרייבן נאך אביסל פון די זיסע חיזוק פון הייליגן
רבי'ן.

מיר שטייען א וואך פאר פסח שני, קומענדיגע וואך פרייטאג אמור איז
פסח שני, די גאנצע וואך פון פסח שני איז איין גרויסע וואונדער, ווי מען
האט געגעבן פאר די מענטשן וואס זענען געווען טמא לנפש נאך א טשענס
צו ברענגען דעם קרבן פסח, דאס איז זייער שטארקע חיזוק פאר אונז
צעבראכענע מענטשן וואס מיר זענען אין די בחינה פון טמאים לנפש אדם,
און מיר האבן נאכנישט זוכה געווען צו קענען קומען אין די עזרה, צום
מזבח, צו די קדושה; אז אויב מיר וועלן נישט אפלאזן אונזער ווילן - וועלן
מיר זוכה זיין צו אלע קדשות.

אויך איז דא נאך א שטארקע וואך, עס איז אנגענומען ביי כלל ישראל
אז פסח שני איז די יארצייט פונעם הייליגן תנא רבי מאיר בעל הנס, חקמינו
זכרונם לברכה זאגן (במות סא): "רבי מאיר חיש למיעוטא", דאס איז דאך
ממש די וואך פון 'פסח שני', אז אפילו מען איז אנגעפילט מיט שלעכטס זאל
מען זוכן אין זיך עפעס גוטס, ביז מען וועט ווערן אינגאנצן גוט; דאס איז
שיטת רבי מאיר בעל הנס, וואס האט אלץ חושש געווען למיעוטא.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב), אז מען מוז זוכן אין
זיך גוטע זאכן, און אפילו מען איז גוט צעבראכן, מען זעט זיך אלס דער
ערגסטער מענטש, מען זעט זיך אנגעפילט מיט שלעכטס, איז אבער זיכער
דא עפעס א גוטע וואך וואס מען האט געטון, און אפילו די גוטע וואך איז
נישט פון יעצט, עס איז פון א לאנגע צייט צוריק - זאל מען טראכטן פון די
גוטע וואך וואס מען האט געטון און זיך מחיה זיין מיט דעם, דאס וועט מאכן
אז דער מענטש זאל ווערן אינגאנצן גוט, און דאס איז די פשוט אין פסוק

(תהלים לו, ט): "וְעוֹד מֵעַט וְאֵין רֶשַׁע וְהִתְבּוֹנְנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ", אַז מֵעַן זֹכֵט אוּיף אֵין זײַךְ 'עוֹד מֵעַט' אַבִּיסֶל גּוֹטס, 'וְאֵין רֶשַׁע', וְוּאָס אֵין דִּי מֵעַט אֵיז מֵעַן נִישֵׁט קִיין רֶשַׁע, דְּעִמָּאָלֵט 'וְהִתְבּוֹנְנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ', וְוּעֶסֶטוּ פֿלִיִצְלוֹנֵג זײַךְ זְעַן ווי אַ נִייעֶר מֵעֲנִטֶשׁ, 'וְאֵינְנוּ' מֵעַן אֵיז שׁוּיִן נִישֵׁט דְּעַר אֶלְטֶער מֵעֲנִטֶשׁ. דָּאָס אֵיז וואוּנְדֶער ווי אַזוי דָּאָס אַרְבֵּעַט, ווי נָאר מֵעַן טֶרַעפֿט גּוֹטֶע זאָכן אֵין זײַךְ אָדֶער אֵין אַנְדֶערע - קֶען מֵעַן אֵינגאַנְצֵן אֵיבֶערִדֶרִיט וְוּעֶרן און אוּיף קֶען מֵעַן אַ צווייטֵן אֵינגאַנְצֵן אֵיבֶערִדֶרִייעֶן, דוּרף טֶראַכְטֵן אוּיף יֶענֶעם גּוֹט, און דוּרף זֹכֵן אֵין יֶענֶעם גּוֹטס; דָּאָס אֵיז שִׁיטת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַגֵּס, וְוּאָס זָאָגט אַז מֵעַן גִּיט נָאָךְ מֵיעוּטָא, און דָּאָס אֵיז דִּי זַעלְבֶע זאָךְ פּוֹן פֿסַח שְׁנִי; אַז אַפִּילוּ דְּעַר מֵעֲנִטֶשׁ אֵיז מֵטא לְנַפְשׁ, אויב עַר וויל זײַן גּוֹט, עַר קוּמֵט און עַר בַּעַט בְּרַחֲמִים: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵיךְ וויל אוּיף זײַן גּוֹט, אֵיךְ וויל אוּיף זײַן אַ צִדִּיק, אֵיךְ וויל אוּיף לְעֲרַנֶען און דַּאווענֶען"; אֵיז אַפִּילוּ עַר אֵיז נָאָךְ פּוֹל מֵיט פֿראַבלֶעמֶען, אָדֶער אַפִּילוּ בְּבַחֲיַנַת רֶשַׁע, אויב וועט עַר זֹכֵן דְּעַם 'עוֹד מֵעַט וְאֵין רֶשַׁע', אַ פִּינִטֶעלֶע וְוּאָס הָאָט נִישֵׁט קִיין שְׁלֶעכְטֶס, עֶפֶס אַ גּוֹטֶע זאָךְ וְוּאָס עַר הָאָט, אָדֶער אַ גּוֹטֶע זאָךְ פּוֹן אַמָּאל - וְוּעַט דָּאָס אֵים אַזוי שְׁטאַרְקֵן, וְהִתְבּוֹנְנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ, אַז עַר וועט וְוּעֶרן אַ נִייעֶר מֵעֲנִטֶשׁ.

מאָךְ תּפִּלוֹת דוּ זאָלֶסט קֶענֶען דִּי יָאר קוּמֶען צום הֵיילִיגֵן ראַשׁ הַשָּׁנָה אֵין אוּמאַן, דְּעַר רַבִּי וועט מאַכן שִׁינֶע זאָכן פּוֹן דִּיר; נִישֵׁטאָ קִיין וועג צו קוּמֶען קִיין אוּמאַן, נָאר מֵיט תּפִּלָּה, מֵיט בַּעֲנֻקֶען, וועלן אֵין גְּלוֹסֶטֵן. דְּעַר אֵיבֶערֶשֶׁטֶער זאָל הַעֲלֶפֶן זאָלֶסט הָאָבֵן הַצִּלְחָה אֵין אֶלֶע עֲגִינִים.

...

זוף א צדיק, דערצײל אים אויס דיין הארץ, און בעט אן

עצה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ד' אייר, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרו יאיר

א שאד אז דו עסט זיך אויף דיינע קישקעס מיט דיין עבר, א שאד אז דו גייסט נישט צום צדיק זיך מתוודה זיין און בעטן אן עצה.

דו וויסט די מעשה וואס דער רבי האט דערצײלט (חיי מוהר"ן, סימן נד), עס איז געווען א איד וואס פלעגט גיין צום הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, דער איד איז לא עלינו קראנק געווארן און ער האט געשיקט א שליח צום הייליגן בעל שם טוב בעטן ער זאל קומען צו אים, וכן הוה, דער בעל שם טוב איז געפארן אים מבקר חולה זיין, אויפן וועג האט דער שליח געפרעגט דעם בעל שם טוב: "איך האב דאך געהערט פון אייך אז אויב מען טוט אמת'דיג תשובה וועט מען זיכער נישט שטארבן פאר די צייט, אויב אזוי ווי קען זיין אז דער חולה צו וועם מיר פארן יעצט וועלכער האט דאך תשובה געטון און ער איז אן ערליכער איד, ווי קען זיין ער זאל שטארבן פאר די צייט?" האט דער הייליגער בעל שם טוב געענטפערט: "עס איז טאקע וואר דאס וואס איך האב געזאגט, אז אויב מען טוט אמת'דיג תשובה וועט מען נישט שטארבן פאר די צייט און עס איז אויך וואר אז דער איד האט אמת'דיג תשובה געטון אויף זיינע עבירות, אבער ער האט זיך נישט מתוודה געווען פארן אמת'ער צדיק, דעריבער קען ער נישט ווערן אויסגעהיילט, און דערפאר פאר איך צו אים כּדי ער זאל זיך קענען מתוודה זיין פאר מיר, אויב ער וועט זיך מתוודה זיין פאר מיר וועט ער גלייך אויסגעהיילט ווערן, און אויב ער וועט זיך נישט וועלן מתוודה זיין - וועט ער ווערן נאך מער קראנק און ער וועט אנהויבן שרייען 'געוואלד, ווי וויי' - פון גרויס ווייטאג, ביז ער וועט שטארבן, אויבן אין הימל רעכנט מען אים נישט די עבירות ווייל ער האט שוין תשובה געטון, און אויך נאכן שטארבן וועלן די קליפות און די חיצונים נישט האבן קיין שום פח אויף אים ווייל ער האט שוין תשובה געטון, אבער ווי לאנג ער לעבט נאך וועלן די חיצונים זיך נוקם זיין אין

אים", און אזוי איז געווען, דער בעל שם טוב איז געקומען און אים געזאגט בזה הלשון: "זאג מיר דייןע עבירות וואס דו ווייסט, דער אייבערשטער ווייסט און אויף איך ווייס", דער בעל שם טוב האט דאס איבערגעזאגט דריי מאל, אבער דער איד האט נישט געוואלט, ער האט זיך געשעמט, און ער האט אנגעהויבן שרייען: "אוי וויי, אוי וויי" - אויך זיינע ווייטאג ווייל זיינע גלידער האבן אנגעהויבן זיך צעברעכן ביז ער איז געשטארבן.

נאכן דערציילן די מעשה האט דער רבי מגלה געווען די תורה (לקויטי מוהר"ר חלק א, סימן ד), וואו דער רבי לערנט אונז אז דורך ודוי דברים פארן צדיק גייען ארויס אלע שלעכטס פון די ביינער.

אזוי אויך זאג איך דיר, זוף א צדיק און דערצייל אים וואס דער אייבערשטער ווייסט, וואס דו ווייסט און וואס ער ווייסט; א שאד דו זאלסט שלעפן דעם שווערן פעקל פון דיין עבר און איינגיין אין דיר מיט דייןע פחדים וכו', אז באלד וועט מען זיך דערוויסן וואס דו האסט געטון און דו וועסט ווערן אויס שיינער איד. א שיינער איד ביסטו סיי ווי ווייל דו האסט שוין תשובה געטון, דאך דארף מען דאס ארויסגעבן פארן צדיק אז עס זאל ארויסגיין פון די ביינער, דער צדיק קען דיר העלפן, דיר ווייזן א וועג ווי אזוי צו לעבן א גוטע לעבן.

געב א קוק, די אידן וואס זענען געווען טמא און נישט זוכה געווען צו קענען מיט האלטן מיט אלע אידן צו ברענגען דעם קרבן פסח, זיי זענען געווען אפגעזונדערט, איינגעשפארט. שטעל זיך פאר די שמחה וואס איז געווען ביי גאנץ פלל ישראל, אלע אידן קומען צום משפן, אלע זינגען דעם הלל, אלע ווערן צוגעקלעבט צום אייבערשטן מיט די גרעסטע דביקות, און פון די אנדערע זייט זיצן אפאר אידן וואס קענען נישט מיט האלטן, און ווי אזוי האבן זיי זוכה געווען צו קענען באקומען א פסח שני? נאר ווייל זיי זענען געגאנגען צום צדיק, זיי זענען געגאנגען צו משה רבינו און גערעדט אפן, זיי האבן געמאכט ודוי דברים (במדבר ט, ו): "אנחנו טמאים", מיר זענען טמא; עס איז נישט געווען גרינג צו דערציילן פאר משה רבינו וואס גייט אריבער אויף זיי, מיט דעם אלעם האבן זיי געלייגט אלעס אין דער זייט און

גערעדט אָפּענע דיבורים, זיי האָבן געפֿעטן מֶשֶׁה רַבִּינוּ דַּעַר צְדִיק הַדּוֹר זאַל זיי העלפֿן, און זיי האָבן זוכה געווען צו פֿסח שְׁנִי.

אזוי אויף בְּכָל דּוֹר וְדוֹר גֵּעֲפִינְט זיך מֶשֶׁה רַבִּינוּ, "אַתְּפֹשֵׁטוּתָא דְמִשָּׁה בְּכָל דְרָא וְדָרָא" (תיקוני זוהר תיקון ט, דף קיד.), און נאָך זאָגן די הייליגע חֲכָמִים (פֿראשׂית רַבָּה נו, ז): "אִין דוֹר שְׂאִין בּוֹ כְּמִשָּׁה", און ווי אַלע צְדִיקִים, עֵינֵן שָׁם; עס זענען דא רבנים, דגנים, ערליכע אידן - וואס זענען מִשְׁפִּיע פארן דוֹר אַמונה און קדושה, און אז מען ווייסט ביי זיך אז מען איז טמא לנפשׁ, מען האט געטון עבירות, מען האט זיך מטמא געווען השם ישמרינו, ווער רעדט נאָך אז מען האט אנדערע מטמא געווען רחמנא לצלן, אָדער וכו' וכו' - דאָרף מען גיין צו זיי, נעמען חיזוק, עצות והדרכה, ווי אזוי ווייטער צו גיין אין לעבן, ווי אזוי זיך ווייטער אן עצה געבן, אליינס קען מען נישט, אליינס קען מען זיך דערטריןקען, אזוי ווי דער הייליגער רבי ר' אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו זאָגט אויפֿן פֿסוק (תהלים צה, י): "וְהֵם, לֹא יָדְעוּ דְרָכַי", 'וְהֵם' פון זיין אין דער'היים' - 'לֹא יָדְעוּ דְרָכַי', קען מען נישט וויסן ווי אזוי צו גיין און ווי אזוי זיך צו פֿירן, מען מוז גיין צו די צדיקים, זיי זוכן און זיי פֿעטן זיי זאלן אונז ווייזן די וועג ווי אזוי אלעס צו פֿאַררעכטן.

זיי נישט פֿאַרשעמט אז איך שרייב דיר, איך האלט זיך שוין איין אַ לאַנגע צייט, איך זע ווי דו גייסט איין, איך טראַכט 'אַ שאַד פֿאַר דיר אז דו זאַלסט זיך אזוי מוטשען מיט די פֿרעכעניש וכו'".

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האָבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זכות הפצה

זכות בספר הקדוש הזה

נתנדב על ידי

מוה"ר דניאל גאלדשטיין דה"ץ

ווגדנו חיקה זנח"י

הקדוש ברוך הוא ימלא כל משאלות לבם לעובה,
ויתברכו מפי עליזון בכנני, חיי, ומזוני רוויחא

וזכות רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים, יגן
וימליץ בעדם תמיד, אמן כן יהי רצון

מהדורת קויפמאן

הספר הקדוש הזה נתנדב לזכות

מוה"ר אברהם שמעון קויפמאן הי"ו

וזוגתו חי' ברכה תחי'

ובנם

שמהו ישראל

הקדוש ברוך הוא ימלא כל משאלות לבם לעובה,
ויתברכו מפי עליזון בכני, חיי, ומזוני רוויחא

וזכות רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים, יגן
וימליץ בעדם תמיד, אמן כן יהי רצון